

ნოდარ ახოზაძე

**ღვთიური პროპორცია ანუ
ერთიანი ველის (სხეულის)
თეორიისათვის**

თბილისი
2014

რედაქტორი
დამკაბადონებელი

მანანა გორგიშვილი
თამარ ტყაბლაძე

ISBN 978-9941-0-6665-8

ღვთიური პროპოზიცია ანუ ერთიანი ჰელის (სხეულის) თეორიისათვის

მეურვესაგან¹

დამწერლობის გაჩენიდან დღემდე ადამიანთა ერთი ჯგუფი ცდილობდა შექმნილი ცოდნა-არცოდნა წიგნების სახით შემოენახათ შთამომავლობისათვის. მეორენი, საფუძვლიანად, თუ უსაფუძვლოდ, ამ წიგნებს წვავდნენ და იავარყოფდნენ, და მაინც, დღეისათვის, „წიგნების ოკეანეში“, ადამიანი აისბერგით ტივტივებს და სამყაროს გასრესით ემუქრება, რადგან შეუძლებელი ხდება ცოდნა-არცოდნის გარჩევა.

თუმცა „წმინდა წიგნები“ **ღვთის** ინსტრუქციებად არიან აღიარებულნი, მაგრამ მათშივეა ეჭვის აღმძვრელი გამონათქვამები

«Со временем цеп ученической преимственности оборвался... и потому сущность знания кажется сейчас утраченной» - იკითხება ბხაგავატ გიტა“-ში (ბ.გ. IV ტ.2)

«Все создал ОН (БОГ) прекрасным в свое время вложил мир в сердце их», იტყობინება „ძველი აღთქმა“, მაშინ როცა დღევანდლობაში «непрекрасное» სჭარბობს! (მოიძიება).

ასეა თუ ისე, ცოდნა-არცოდნის შემომქმედებად ისევ ინდივიდები უნდა ჩაითვალოს და წინამდებარე ჩანაწერი მათზე (ღმერთზე და ადამიანზე) მიაპყრობს გულისყურს,

მეურვე - ნოდარ ახოზაძის (1930-2013) ფსევდონიმი, რომელიც დაიბადა ქ. სამტრედიაში, დაამთავრა რკინიგზის 23-ე საშუალო სკოლა, საქართველოს პოლიტექნიკური ინსტიტუტი „ავტომატიკის და ტელემექანიკის განხრით. დატოვებული იქნა ამავე კათედრაზე, საქართველოს პოლიტექნიკურ ინსტიტუტში კითხულობდა ლექციებს, მუშაობდა სამეცნიერო-კვლევით ინსტიტუტებში

რამეთუ ღმერთი ცოდნის უფალია! თანამედროვე ადამიანი ჯერ კიდევ „**პატუხ ი ჟამჩუწნოი ჯარნო**“-თი შეიძლება დახასიათდეს...

არაა საჭირო შიშის ზარი დაეცეთ რიგით მოქალაქეებს, არასასურველია „პანიკის“ შექმნა. მხოლოდ საჭიროა მკითხველმა გადაფურცლოს 6-7 კლასის სახელმძღვანელო ფიზიკაში და გაიხსენოს, რომ „ერთი ცხენის ძალა ტოლია 736 ვატის“.

ეს ყველა ადამიანს შეუძლია გაიგოს. მოზარდს თუ ხანდაზმულს.

ასეთი ენერჯის წყარო თუ მომხმარებელი აკუმულატორი ან ნათურა და მისთანანი) 24 საათში მოიხმარს (მოკლავს) 24 ცხენს; (დანარჩენზე ხალხმა იფიქროს).

ეს „დარტყმა“ მარტო „ცხენთა სამყაროზე კი არ მოდის, იგი ნაწილდება.

$$r_0 = \sqrt{\frac{6V}{m}}$$

სიდიდის შესაბამისად, განუზომელი სამყაროს ნებისმიერ ნაწილაკზე, წყლის თუ ხმელეთის ფლორა-ფაუნაზე, სივრცის თუ შორეულ ვარსკვლავებზე!

სამყაროს ზომების განუსაზღვრელობითი „სიდიდე“ უმნიშვნელო, უსასრულო მცირე (დიდი) და გაუთვალისწინებელი ხდება! შედეგად – უყურადღებოდ დარჩენილი და გაუცნობიერებული, წლების განმავლობაში თავს იჩენს წარღვნის თუ ათასნაირი კატაკლიზმებით... ეს სახეზეა დღეს: „ირყევა ყველა საფუძველი დედამიწისა“.

გზა ხსნისა ერთადერთია: ყველამ ვინამოთ **ღმერთი**, ერთი **ღმერთი** და მისი წონასწორობის კანონი: მხოლოდ მაშინ გახდება ადამიანი, თავისუფალი და სამოთხის ბინადარი.

... საყოფაცხოვრებო დანიშნულებსათვის:

- ჩანაწერი „იოგას არითმეტიკა“ და გამოიყენება კომპაქტური ხელსაწყო კონსტრუირებისათვის, რომელიც პიროვნებას წარმართავს „მე“-ს შეცნობისაკენ. მისი ნაწილები დიდი ხანია ცნობილია კაცობრიობისათვის. მათ შერჩევა და ერთიან გარსაცმში უნდა დალაგება – დაკავშირება მხოლოდ. სამედიცინო სტატისტიკის გამოყენებით იგი უნიკალურ ტრანსცენდენტალურ სამკურნალო აპარატად იქცევა.

ჩანაწერი მოითხოვს რელიგია – მეცნიერების „კასტური ენის კასტურობისაგან“ განთავისუფლებას! იგი ერთნაირად სასარგებლოდ მომგებიანია ყველასათვის და ამიტომაც უავტორო!

ადამიანებმა პირველობა, კორიფეობა, მჯობნისმჯობნობა უნდა დაიოკონ ღვთის უკვდავებისაკენ სვლით! გვახსოვდეს: ადამიანი უფლის ხატებაა!

ღმერთის, ერთი **ღმერთის** ბარაქა დაგვბედებოდეს, მეგობარო!

ინტერვიუ, რომელიც დაიბეჭდა ჟურნალ „თბილისელებში“ 2008 წლის 21 აპრილს მკითხველს დაეხმარება უკეთ გაერკვეს ნაშრომის შინაარსში

რა საიდუმლო ამოხსნა ნოდარ ახობაძემ და რას უწუნებს ის ლეონარდო და ვინჩს

ნოდარ ახობაძემ საკუთარ თავს ფსევდონიმი მოუგონა და „მეურვე“ უწოდა. ის წლების განმავლობაში სამეცნიერო-კვლევითი სამუშაოთი იყო დაკავებული და ამის გამო ხანდახან არც საკუთარ ჯანმრთელობას ზოგავდა. როგორც თავად ამბობდა, ლეონარდო და ვინჩიმ სამყარო გზიდან ააცდინა. კერძოდ, უძველეს „ღვთიურ პროპორციას“ სახელი შეუცვალა და ამით მთლიანად ამოატრიალა საზოგადოების ცნობიერება და ცხოვრების კურსი.

- „ღვთიური პროპორციის“ შესახებ ინფორმაციას პითაგორაც ფლობდა. ის მათემატიკური სკოლის ემბლემადაც კი იყო გამოყენებული. ეს „ღვთიური პროპორცია“ მოვიდა ლეონარდო და ვინჩამდე და მან შეუცვალა სახელი. კერძოდ, უწოდა „ოქროს კვეთა“. ერთი სიტყვით, „ღვთიური პროპორცია“ დავინწყებას მიეცა და მას ჩაენაცვლა „ოქროს კვეთა“.

- თავად რატომ დაინტერესდით ამ თემით?

- პოლიტიქნიკური ინსტიტუტის დამთავრების შემდეგ, საკვლევ ორგანიზაციებში ვმუშაობდი. თქვენ წარმოიდგინეთ, ვერც ერთ სამუშაოს ვერ მოვერგე, არაფერი მაკმაყოფილებდა, სულ რაღაცას ვეძებდი, სულ ვზუზუნებდი. ბოლოს მოვხვდი უნივერსიტეტში ბირთვული ფიზიკის კათედრაზე. სრულიად შემთხვევით, ტექნიკური ლიტერატურის კითხვის დროს, წავაწყდი ასეთ რამეს: ნახევარგამტარის მუშაობის პრინციპს რომ ხსნიდნენ, გამოდიოდა,

რომ ქიმიაში ელექტროდადებითად ცნობილ ელემენტებს იყენებდნენ, როგორც ელექტროუარყოფით ელემენტს, ანუ სანინაალმდეგოდ. კერძოდ, ქიმიური განმარტება იყო ფიზიკური განმარტებების სანინაალმდეგოდ. სწორედ ამან მიიქცია ჩემი ყურადღება. ბოლოს იმ დასკვნამდე მივედი, რომ მეცნიერები მცდარ გზაზე იდგნენ. აბა, როგორ შეიძლება ქიმიკოსები სხვა ჭეშმარიტებას ამტკიცებდნენ და ფიზიკოსები - სხვას?! თუმცა ორივე ერთსა და იმავე ჭეშმარიტებაზე ლაღადებს, ფაქტობრივად კი ერთმანეთს ეჯახებოდნენ.

- თქვენი შეხედულებები არავის გაუმხილეთ?

- როგორ არა, ნოდარ ამალლობელს, რევაზ სალუქვაძეს, თეიმურაზ კოპალეიშვილს, ვაშაკიძეს, ფიზიკის ბირთვი ვინც იყო, ყველას გავუზიარე ჩემი შეხედულებები. ვიკამათეთ. ბოლოს იმ დასკვნამდე მივედი, რომ სანინაალმდეგოდ ვერაფერი მითხრეს და გამოომიცხადეს: ეს შენი საქმე არ არის, თავი დაანებო. (იცინის)

- თუ გსმენიათ, თქვენ გარდა, ამით არ დაინტერესებულა სხვა ადამიანი საქართველოში?

- არა, არავინ მეგულებოდა ასეთი ადამიანი საქართველოში, ერთი ადამიანი, გვარად ბენდუქიძე მუშაობდა მსგავს თემაზე. თუმცა მე მისი კვლევები არ მაქვს ნაკითხული. თუ არ ვცდები კახა ბენდუქიძის მამა უნდა იყოს, თუმცა ეს დაზუსტებით არ ვიცი, არც იმის საშუალება მქონდა, მას შევხვედროდი და მესაუბრა. ერთხელ სამსახურში მივედი. ერთ-ერთი თანამშრომელი იჯდა და რაღაცას ანგარიშობდა, ვკითხე, რას აკეთებ-მეთქი? მიპასუხა, მასების გამოთვლის მეთოდს ვამონმებ - ამერიკული მეთოდი. დავხედე და გადავირიე, ფაქტობრივად რაზეც მე ვიმტვრევდი თავს და ვჯახირობდი, სწორედ ის თემა იყო. ვკითხე, ეს ვინ დავაგავალა-მეთქი. დამისახელა ერთ-ერთი აკადემიკოსის სახელი. იმ თანამშრომელმა არ იცოდა, რომ მე ამ თემაზე ვმუშაობდი. ამ ფაქტმა სულ მთლად გადამიტრიალა ტვინი. კერძოდ,

დავფიქრდი, თუ მე ვტყუი და ჩემი შენიშვნა არასწორია და უსაფუძვლო, მაშინ რატომ დაავალეს თანამშრომელს მისი გადამონშება-მეთქი. მივედი დასკვნამდე, რომ მათ რალაც იეჭვეს. დაინახეს, ვერ გაარკვიეს, მაგრამ არც ჩემი აზრი აღიარეს. იძულებული გავხდი, ეს სამუშაო მიმეტოვებინა. ახალ სამსახურშიც მიწევდა კვლევა. დღედაღამ ვმუშაობდი აკვიატებული აზრების გადამონშებაზე. მინდოდა, შეცდომა მეპოვა ჩემში, მაგრამ ამაოდ. 1984 წელს შევკრიბე ჩემი სართულებიანი ფორმულები, გავაფორმე და შევიტანე აღმოჩენების კომიტეტში. ყველაფერი დავუქვემდებარე დროს, ანუ დროის ფუნქციაში მოვაქციე სართულებიანი ფორმულები. ამ საკითხთან დაკავშირებით გავემგზავრე მოსკოვში. თვითმფრინავში შემთხვევით ვნახე გაზეთი. ვიფიქრე, წავიკითხავ, დროს მოვკლავ-მეთქი და რას ვხედავ... რაზედაც მე თითქმის 30 წლის განმავლობაში თავს ვიმტვრევდი, აქ არ იყო? სათაურად ჰქონდა „ღვთიური პროპორცია“. რამდენჯერმე წავიკითხე და მივედი დასკვნამდე, რომ მარცვალის სწორია, მაგრამ განმარტება - არასწორი. იქვე ამოვხსენი რამდენიმე ფორმულა და გავოცდი, ის კვადრატული განტოლება საშუალო სკოლის პროგრამაში არ ჩაჯდა? 1962 წლიდან 1984 წლამდე ამ თემაზე მიწევდა ფიქრი. არ დაიჯერებთ და რამდენიმე ღამე ფიქრით არც კი მიძინია. თვითმფრინავში ერთმა სტატიამ დამარწმუნა, რომ თურმე, მართალი ვიყავი.

- თქვით, ლეონარდო და ვინჩიმ „ღვთიურ პროპორციას“ სახელი შეუცვალაო, მისი შინაარსიც შეცვლილია?

- რაკი გამოსახულებამ შეიცვალა სახელი, ფაქტობრივად, ეს ნიშნავს იმას, რომ შეიცვალა მისი შინაარსიც. სწორედ ლეონარდო და ვინჩიმ უწოდა მას „ოქროს კვეთა“ და, თუ დააკვირდებით, მიხვდებით, რომ ღვთიური ჩამოაცილა და მატერიალურს დაუკავშირა. ამით პროპორციისადმი ინტერესი დაიკარგა. არადა, როგორც ჩანს, ჩვენი წინაპრე-

ბი სწორედ „ღვთიური პროპორციით“ სარგებლობდნენ ეკონომიკაში, მინათმოქმედებაში, მხატვრობაში, ქანდაკებაში და კიდევ ბევრ რამეში. ფაქტობრივად, ეს სამყაროს მოძრაობის კანონია. რთული არ გეგონოთ, ჩვეულებრივი კვადრატული განტოლებაა, რომელსაც სკოლაში გვასწავლიდნენ, მაგრამ ერთი რამ არის - ჩვენი ლოგიკა მცდარია მისი ამოხსნის დროს.

- ესე იგი, გამოდის, რომ „ქართულ საბჭოთა ენციკლოპედიაში“ შეცდომაა დაშვებული?

- იქნერია, რომ „ოქროს კვეთა“, ეს არის ჰარმონიული გაყოფა; გაყოფა საშუალო და კიდურა შეფარდებით; მთელის იმგვარად გაყოფა ორ ნაწილად, როდესაც მცირე ნაწილი ისე შეეფარდება დიდს, როგორც დიდი - მთელს. აი, ასეთი უაზრობითაა გატენილი ეს გვერდი. ჭეშმარიტად კი „ღვთიური პროპორცია“ ორომტრიალისგან იცავს მსოფლიოს. არასწორი ლოგიკით ცხოვრება კარგს არაფერს გვიქადის.

- თქვენი აზრით, რატომ შეუცვალა ლეონარდო და ვინჩიმ „ღვთიურ პროპორციას“ სახელი?

- ვერ გეტყვით. ასეთი აზრი კი დამებადა: ლეონარდო და ვინჩი იყო მდიდარი ნოტარიუსისა და გლეხი ქალის უკანონოდ შობილი ბავშვი. ღმერთი იმდენად კაცთმოყვარეა, რომ მან ეს ცხოვრებისეული ნაკლი გადაუფარა იმით, რომ მას მისცა ვეებერთელა უნარი. ის გახლდათ ბრწყინვალე მხატვარი, მოქანდაკე, მექანიკოსი, ერთი სიტყვით, გენიოსი. უფალმა შეიწყალა ლეონარდო. ეს პიროვნება კი სატანასავით მოიქცა: მიითვისა დიდება, ღვთიური სახელი მოაცილა და ყველაფერი დაუქვემდებარა მატერიალურს. ლეონარდო და ვინჩიმ გზას ააცილა კაცობრიობა. აი, ამხელა ბოროტება ჩაიდინა. სწორედ ამიტომ ვაზროვნებთ დღეს ისე, როგორც არ უნდა ვაზროვნებდეთ.

ნონა დათეშიძე

**ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის
(ტექნიკური „ვედი-ბიბლია“)
ანუ ღვთიური პროპორცია**

ანოტაცია

„ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის“ ანუ ღვთიური პროპორცია - „ვედი-ბიბლიის არითმეტიკული თარგი“ - გარემოსა (ღვთის) და ინდივიდის (ადამიანის) ჰარმონიული თანაარსებობის კანონია.

ღვთისა და ადამიანის ერთიანობა – თანხმობით რელიგიურ-მეცნიერულ პარადოქსებს საფუძველს აცლის და „სულის მატერიალურად შეცნობის“ შესაძლებლობას ქმნის.

«На всей земле» არსებული ერთი ენით – არითმეტიკით, წარსულისა და მომავლის კავშირს ასახავს და კაცობრიობის „დაბადება-სიკვდილის“ წრებრუნვისაგან თავდასაღწევ გზას სთავაზობს.

ყოველი კეთილგონიერი ადამიანი ვალდებულია ხელი შეუწყოს, დაეხმაროს ამ საქმეს! „ტექნიკური ვედი-ბიბლია“ ამას იმსახურებს.

წინათქმის მარჯიერ

*„ბრძენთა სიბრძნეს მოვსპობ და
გონიერთა გონიერებას უკუვავადებ“.
(ეს. 29.14)*

„კაიკაცობას ვერავის დააბრალეთ იმათგანს, ვინც ცოცხალი თავით დაუშვა ის, რაც საქართველოში ამ ბოლო წლის მანძილზე მოხდა და ხდება...“

„ადამიანებს თითქოს წაერთვათ ფიქრის, აზროვნების, სიბრძნის შემეცნების უნარი... საზოგადოებაში დებილიზაციის სინდრომი შეიმჩნევა...“ (ამონაწერი გაზეთებიდან).

ის, რაც საქართველოში მოხდა და ხდება, სამყაროს სხვა ადგილებში მეორდება, და მაშასადამე, მას „ქართული გენი“ არ ასაზრდოებს. იგი საყოველთაო ხასიათისაა და საფუძველი საყოველთაო აქვს.

ფიქრის, აზროვნების, სიბრძნის შემეცნების უნარი ადამიანს ჩასახვიდანვე ეძლევა და ოჯახში, სკოლაში, საზოგადოებაში უფითარდება. ოჯახი და საზოგადოება განსხვავებული და მრავალფეროვანია. სკოლის საფუძველს ყველგან რელიგია და „სასკოლო მეცნიერება“ ქმნის. აქედან „მომხდარისა და რაც ხდებას“ საყოველთაო ხასიათი; ფიქრის, აზროვნების, სიბრძნის შემეცნების უნარის გამოვლინება! (ადამიანი ოთხმოცდათხუთმეტპროცენტისანი „გამორთული“, იქნებ, გადაგვარებული ტვინის უფრედებით და „ღვთით მონიჭებული მექანიზმში“ ბალასტად ქცეული ტელომერაზათი!).

ღმერთმა დამიფაროს რელიგიების, ფილოსოფიის და მეცნიერებების გულისწყრომისაგან, მაგრამ მცდარობაც ხომ არსებულია და პატივდებული! ბიბლია ამბობს: - ყოველი საქმიანობა სარგებლიანობა, ფუჭსიტყვაობაა უსარგებლო... ფუჭსიტყვაობის გამო «ПОЧТИ НЕВОЗМОЖНО, ЧТОБЫ

суждения наши были так чисти, и прочны, какими бы они были, если бы мы владели всей полнотой нашего разума с самой минуты рождения» - უთქვამს დეკარტეს...

წინამდებარე ჩანაწერი აკადემიურ თარგს არ ემთხვევა, მაგრამ სარგებლობს კაცობრიობის ნამოღვაწარით და ერთი აზრითაა გამსჭვალული: - „სიკეთე ისაა, რაც ყველასათვის კარგია!“.

მათემატიკაში

*„შენი სიტყვებით გამართლები და
შენივე სიტყვებით გამტყუნებ“
(მათ. 12...37)*

ნაზრდი ასეა განმარტებული – Приращением независимой переменной величины x при переходе от начального значения x_1 к конечному x_2 называется разность между конечным и начальным значениями.

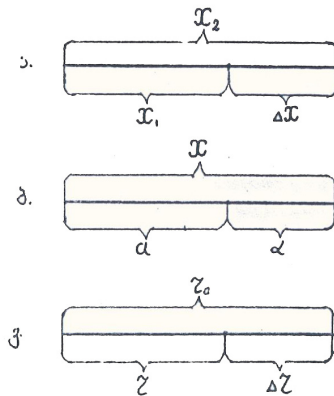
$$X_2 - X_1 = \Delta x \text{ (გვ. 27).}$$

ხოლო ცვლადი სიდიდე, რომელიც მოისწრაფის ზღვა-რისაკენ, წარმოდგენილია როგორც ორი შესაკრების ჯამი «постоянного слагаемого равного пределу переменной, и бесконечно малого слагаемого»

$$x = a + a \text{ (გვ. 58)}$$

(განმარტებანი ამოწერილია წიგნიდან В.И. Смирнова. Курс высшей математики. т.1. Государственное издательство физико-математической литературы. Москва. 1958).

განმარტებათა გრაფიკული წარმოდგენებიდან ჩანს, რომ მათი გაერთიანება შეიძლება (ნახ. 1).

მაშინ: ნებისმიერი მუდმივი გამოოსახება ორი ცვლადის ჯამით:

$$r_0 = r + \Delta r = \text{const}$$

ნახ. 1-დან თვალსაჩინოდ ჩანს, რომ მისი ელემენტები ურთიერთგადასვლადანია („ელემენტარული ნაწილაკებია,“ ურთიერთგარდამქნადანია).

ორი ცვლადის ჯამის კვადრატი, პითაგორას თეორემის გათვალისწინებით, იძლევა გრაფიკს (ნახ. 2).

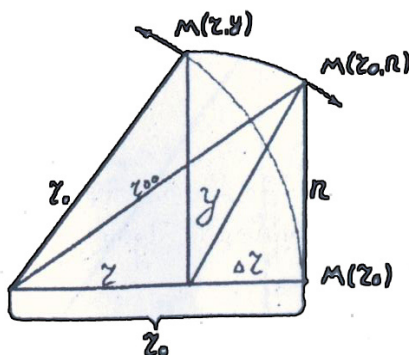
$$r_0^2 = (r + \Delta r)^2$$

$$r_0^2 = r^2 + y^2$$

$$y^2 = \Delta r^2 + n^2$$

$$r_0^2 = r^2 + n^2$$

$$n^2 = 2 \cdot r \cdot \Delta r$$

ნახ.2

გამოდის, რომ ორი ცვლადის ჯამით წარმოდგენილი ნებისმიერი მუდმივის პირველი-მეორე ხარისხით განისაზღვრება წერტილის მდებარეობა (კოორდინატა) ლერძზე $M(r_0)$, სიბრტყეზე $M(x, y)$, სივრცეში (r_0, n) .

მაშასადამე, ინფორმაცია, რომელსაც მოიცავს სამი კოორდინატა (x, y, z) , არ აღემატება ორი ცვლადის ჯამით გამოსახული ნებისმიერი მუდმივით მოცემულ ინფორმაციას. ასეთი წარმოდგენა შესაძლებელს ხდის მათემატიკა „გამარტივდეს“ და მისი გამოყენებით დიაპაზონი მკვეთრად გაიზარდოს. თითქოს მარტო მეოთხე კი არა (t დრო) – აგრეთვე, მესამე კოორდინატა (z) - „ზედმეტი“ იყოს!

1. კვადრატული განტოლება

$$a. \quad x^2_1 + p \cdot x = q; \quad (\sqrt{x^2})^2 + (\sqrt{px})^2 = (\sqrt{q})^2$$

ნახ. 3-ის მიხედვით.

$$\sqrt{D} = \Delta + x = \sqrt{\Delta^2 + q}$$

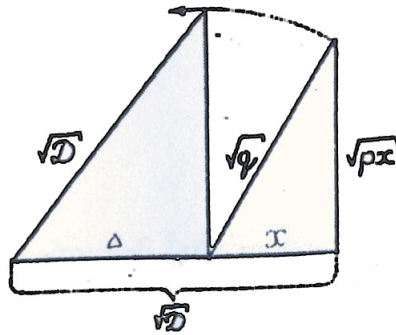
ახარისხებით

$$D = \Delta^2 + 2 \cdot \Delta \cdot x + x^2 = \Delta^2 + q$$

$$2 \cdot \Delta \cdot x + x^2 = q = x^2 + p \cdot x$$

$$2 \cdot \Delta \cdot x = p \cdot x$$

$$\Delta = \frac{p}{2}$$

ნახ.3

და ამონახსნი

$$x = \sqrt{\left(\frac{P}{2}\right)^2 + q} - \frac{P}{2}$$

ე.ი. არითმეტიკული მოქმედება სრულ შესაბამისობაშია გრაფიკული გამოსახულების აგებასთან. საყურადღებო კი ისაა, რომ ერთი სხეული გამომდინარეობს (წარმოშობილია) მეორისაგან, თითქოს ხდებოდეს „რეპლიკაცია“ (დედისეული უჯრედისაგან შვილეული უჯრედის წარმოქმნა: „გენის“, გნებავთ ინფორმაციის გადაცემა და ა.შ.).

ბ. $x^2 = q + p \cdot x$

ამ გამოსახულების გრაფიკს წარმოადგენს ნახ. 4, საიდანაც,

$$x = \sqrt{q + \Delta}$$

$$x^2 = q + 2\sqrt{q} \cdot \Delta + \Delta^2 = q + p \cdot x$$

$$2\sqrt{q} \Delta + \Delta^2 = px$$

$$2\sqrt{q}\Delta + \Delta^2 = p(\sqrt{q} + \Delta)$$

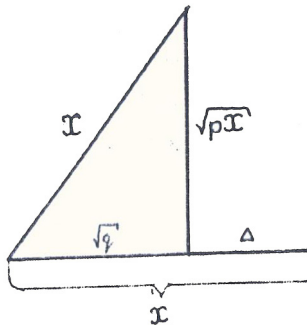
$$\Delta^2 + (2\sqrt{q} - p)\Delta = p\sqrt{q}$$

ეს ა შემთხვევაა და ამისათვის

$$\Delta = \frac{p}{2} - \sqrt{q} + \sqrt{\left(\frac{p}{2}\right)^2 + q}$$

და ფესვი იქნება

$$x = \sqrt{\left(\frac{p}{2}\right)^2 + q} + \frac{p}{2}$$

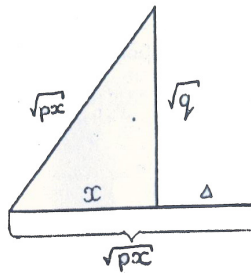
ნახ.4

(ა და ბ „გეომეტრიულად“ ამოხსნილია დეკარტეს მიერ. Рене Декарт. Рассуждение о методе с приложениями диоптрика, метеоры, геометрия. Издательства АН СССР. 1953. г. стр. 306).

გ. $p \cdot x = x^2 + q$

თუ წინა შემთხვევაში x ახასიათებდა ჰიპოტენუზას მთლიანად და კათეტიში „ნანილობრივ ვლინდებოდა“, ახლა იგი მთლიანად კათეტია და ჰიპოტენუზაში ვლინდება ნანილობრივ, ე.ი. შეიცვალა მისი „შინაარსი“, ანუ ახლა სხვა ინფორმაციას უნდა იძლეოდეს.

მართლაც, „საკვლევი სხეულიდან“ (ნახ. 5) მიიღება:

ნახ.5

$$\sqrt{px} = x + \Delta$$

(ე.ი. „უცნობი“ და „უცნობები“ იგივეობაა!).

შემოთავაზებული ლოგიკით:

$$p \cdot x = x^2 + 2 \cdot x \cdot \Delta + \Delta^2 = x^2 + q$$

$$\Delta^2 + 2 \cdot x \cdot \Delta = q$$

ა. შემთხვევის მიხედვით.

$$x^2 + p \cdot x = q$$

მაშინ

$$\Delta = x = \frac{p}{2}$$

და თითქოს

$$2 \cdot x = p$$

$$x = \sqrt{\frac{q}{3}} = \Delta$$

მაგრამ

$$\sqrt{px} = x + \Delta = 2x = 2\Delta = p$$

$$p \cdot x = p^2$$

$$x = p$$

მაშინ,

$$2 = 1$$

ე.ი. ა და გ შემთხვევები უნდა განსხვავდებოდნენ „ერთეულთა“ სისტემით; ანდა,

$$2 \cdot x \neq p, x \neq p \text{ (და ა.შ.)}$$

«Доказательство – дела»...

ხოლო, რადგან

$$\sqrt{px} = 2x = 2\Delta$$

მიიღება

$$x = \frac{P}{4} = \Delta$$

გამოდის: ფესვთა სიმრავლე მცდარობის მაჩვენებელია! ანუ, ბუნების „კანონების სიმრავლე“ ბუნების კანონის არცოდნის დასაბუთებაა! აგრეთვე ღვთის „უთვალავ ვარიანტებს“ კაცობრიობა **უღვთირობამდე** მიჰყავს!

ამ შემთხვევიდან გამომდინარეობს, აგრეთვე: - მსგავსება არ ნიშნავს იგივეობას (დარვინიზმის არითმეტიკული შეფასება).

აგრეთვე გამოდის, რომ პითაგორას თეორემა „არითმეტიკის ენაზე“ არის კვადრატული განტოლება (იქნება ზედაპირის გამოსახულება) და მართკუთხა სამკუთხედი მისი გრაფიკული ასახვა! რადგან ასეა, მაშინ, კვადრატული განტოლება უარყოფითი რიცხვიდან ამოფესვის საფუძველს არ ქმნის და მაშასადამე, „ორნიშნა ფესვი“ და საერთოდ „კომპლექსური სიდიდე“ - არასრულყოფილებაა!

II. გამოსახულების

$$r_0^2 = r^2 + y^2 \quad \backslash \quad y^2 = n^2 + \Delta r^2; \quad r_{00}^2 = r^2 + n^2$$

სათანადოდ r_0^2 -ზე $\backslash y^2$ -ზე, r_{00}^2 -ზე \backslash გაყოფით მიიღება წრეწირის განტოლების „მსგავსი“ გამოსახულება.

$$\frac{x^2}{R^2} + \frac{Y^2}{R^2} = 1$$

აქ მნიშვნელოვანია ის, რომ „მუდმივა“ თითქოსდა წრეწირის რადიუსია (იქნებ, სფეროსი); მაშინ, ბრუნვით მოძრაობაზე დამკვიდრებული წარმოდგენების გამოყენებით,

მარტივად მიიღება მისი „დროის ფუნქციაში“ გამოსახულება და „მუდმივა“ „მუდმივების ნამრავლით“ გამოისახება.

$$r_0 = gT_0^2$$

g - თავისუფალი ვარდნის აჩქარება;

T_0 – უსაწყისო სიჩქარით თავისუფალი ვარდნის დრო.

იგი თავისუფალ რხევებთანაა დაკავშირებული.

III. ორი ცვლადის ჯამით წარმოდგენილი წახისმიერი მუდმივებით წარმოებულის განმარტება :

ფუნქციის -
 $y = f(x)$
 წარმოებულია

$$y' = f'(x) = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\Delta y}{\Delta x} = \lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{f(x + \Delta x) - f(x)}{\Delta x}$$

რადგან $M[x, f(x)]$ $f(x)$ - ის წერტილია, ამისათვის

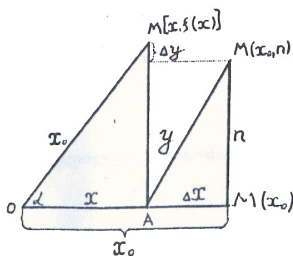
$$x_0^2 = x^2 + [f(x)]^2 = (x + \Delta x)^2$$

საიდანაც

$$y = f(x) = \sqrt{2x\Delta x + \Delta x^2}$$

ე.ი. „ფუნქცია“ გამოისახა არგუმენტით და მისი ნაზრდით (ნახ. 6) და რადგან

$$n^2 = 2 \cdot x \cdot \Delta x$$

ნახ.6

ფუნქციის ნაზრდი იქნება

$$\Delta y = \sqrt{2x \Delta x + \Delta x^2} - \sqrt{2x \Delta x}$$

და წარმოებულ

$$\lim_{\Delta x \rightarrow 0} \frac{\Delta y}{\Delta x} = \sqrt{2 \frac{x}{\Delta x} + 1} - \sqrt{2 \frac{x}{\Delta x}} = 0$$

(მუდმივის წარმოებულ ნულია).

როცა $x \rightarrow 0$, მაშინ $\Delta x \rightarrow x_0$ და ზღვარი იქნება

$$\lim_{x \rightarrow 0} \frac{\Delta y}{\Delta x} = \sqrt{2 \frac{x}{\Delta x} + 1} - \sqrt{2 \frac{x}{\Delta x}} = 1$$

მაშასადამე, პითაგორას თეორემა, კვადრატული განტოლება, წრენირი, წარმოებულ და ა.შ. და ა.შ. ერთი გამოსახულების სხვადასხვანაირი ინტერპრეტაციაა!...

... და თურმე, „სინუსის ხაზი“ - ფუნქციაა, ორდინატაა, ერთ-ერთი კათეტი!

სათანადოდ ნახ. 6-დან:

I კათეტი $OA=x$

II კათეტი $AM=f(x)$

ჰიპოთენუზა $OM=X_0$ (რადიუს — ვექტორი)

ტრიგონომეტრიული ფუნქციები:

$$\sin a = \frac{f(x)}{x_0}$$

$$\cos \alpha = \frac{x}{x_0}$$

$$\operatorname{tg} \alpha = \frac{f(x)}{x}$$

(კუთხის სინუსი ფუნქციაა „ფუნქციის“?)

„განიშორეთ სიცრუე და თითოეულმა თქვენგანმა თავის მოყვასს ჭეშმარიტება ელაპარაკოს“... (ეფ. 4.25) რადგან „ყოველი ფუჭი სიტყვისათვის, რომელსაც იტყვიან ადამიანები, პასუხს აგებენ განკითხვის დღეს“... (მათ. 12.36).

ფიზიკაში

*„თავდაპირველად იყო სიტყვა...
ის იყო თავდაპირველად ღმერთთან“...
(იოან. 1.1,2)*

„ხშირად არც მიუთითებენ, თუ რომელი სხეული და როგორ მოქმედებს მოცემულ სხეულზე, მხოლოდ ამბობენ, რომ სხეულზე მოქმედებს ძალა, ან სხეულზე მოდებულია ძალა“ (ა. პერიშკინი, ნ. როდინა. „ფიზიკა“ „განათლება“, თბილისი, 1981, გვ. 55).

მაშასადამე,

$$F = m \cdot a$$

ძალა „სხეულია“ და შემოთავაზებული ლოგიკის მიხედვით.

$$F_0 = m + a$$

(ნამრავლი ერთნაირი, „ტოლი“ შესაკრებთა ჯამია).

$$F_0^2 = m^2 + 2ma + a^2$$

გამოდის რომ, სრული ძალა (იქნებ, **ღვთიური** ძალა) შესაკრებებისაგან შედგება:

m^2 - მასის კვადრატი, ცხადია, გრავიტაციული ძალაა;

$m \cdot a$ - მექანიკურ-ელექტრომაგნიტური;

a^2 - აჩქარების კვადრატი, ასევე გრავიტაციულ ძალად უნდა ჩაითვალოს.

ასეთ „პრიმიტიულ“ ლოგიკას ექვემდებარება, აგრეთვე, ატომის სპექტრში არსებული კანონზომიერება.

მართლაც, როცა r_0 რადიუსიანი სფერული სხეული იყოფა

$$a = n^2$$

სიმეტრიულ ნაწილებად, მიიღება „ზედაპირის ცვლილებების კანონი“.

$$4\pi r_x^2 = \frac{4\pi r_0^2}{n^2} + \frac{4\pi r_0^2}{2^2}$$

ანუ -

$$r_x^2 = \frac{r_0^2}{n^2} + \frac{r_0^2}{2^2}$$

ბალმერის ფორმულა კი ასეთია:

$$u = \frac{R}{2^2} - \frac{R}{n^2} \quad \left(\frac{R}{2^2} = u + \frac{R}{n^2} \right)$$

„მორგებით“ მიიღება:

$$r_x^2 = u \quad \left(r_x^2 = \frac{R}{2^2}; \frac{r_0^2}{2^2} = u \quad \frac{r_0^2}{n^2} = \frac{R}{n^2} \right)$$

$$\frac{r_0^2}{2^2} = \frac{R}{2^2}$$

$$\begin{aligned} D &= \Delta^2 + 2 \cdot \Delta \cdot x + x^2 = \Delta^2 + q \\ 2 \cdot \Delta \cdot x + x^2 &= q = x^2 + p \cdot x \\ 2 \cdot \Delta \cdot x &= p \cdot x \end{aligned}$$

$$\frac{r_0^2}{n^2} = \frac{R}{n^2}$$

აღებული სფერული სხეულისათვის

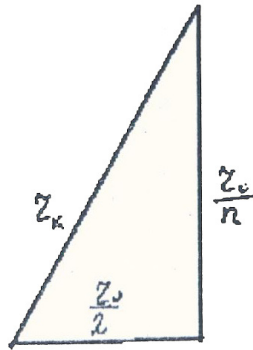
$$r_0 = \text{const}$$

და რადგან... «все термины при возрастании целого числа n делаются более и более «водородоподобными»... გამოდის, რომ r_x წყალბადის მახასიათებელი სიდიდე უნდა იყოს.

მაშასადამე, წყალბადი მატერიის „უმცირეს“ ნაწილაკად უნდა იქნას აღიარებული!...

«Формула Балмера принадлежит к числу наиболее точно выполняемых законов физики... Длины волн последовательного ряда спектральных линий оказывается функции от целых чисел»... (ამონერილია ნიგნიდან С.Э. Фриш и А.В. Тиморева. Курс общей физики. т. 3. Государственное издательство техникотеоретической литературы. Москва. 1957. გვ. 405).

„ზედაპირის ცვლილების კანონი“ კარგად აშუქებს ახალი ცნებისა თუ ჰიპოთეზის ნამდვილ ფიზიკურ არსს. „კანონი“ თვალსაჩინოდ მიუთითებს, რომ იგი „პითაგორას თეორემა“ და მამასადამე, მისი წარმოდგენა შეიძლება გრაფიკით – მართკუთხა სამკუთხედის სახით (ნახ. 7).

ნახ.7

$$r_x^2 = \left(\frac{r_0}{2}\right)^2 + \left(\frac{r_0}{n}\right)^2$$

ანალიზი აჩვენებს, რომ, როცა

$$a = n^2 = 0$$

ე.ი. როცა r_0 რადიუსიანი სფერული სხეული საწყის მდგომარეობაშია.

$$r_x = \frac{r_0}{0} = r_0$$

$$\frac{r_0}{2} = 0$$

ანუ, კვეთის ფართი „გაქრა“ (ხდება „ანიგილაცია“ თუ „კოლაფსირება“ და ნულზე გაყოფა იგივეა, რაცაა ერთზე გაყოფა?)

ხოლო როცა

$$a = n^2 = \infty$$

მაშინ

$$r_x = \frac{r_0}{2}$$

ე.ი.

$$\frac{r_0}{2} \leq r_x \leq r_0$$

გამოდის, რომ ელექტრონი და პროტონი, რომელთა „ნაერთია“ წყალბადი, მართლა ელემენტარულნი არიან („მორგება“, რა თქმა უნდა, თანხმობა არაა.).

იგივე „კანონი“ ნათელს ჰფენს „ფარდობითობის პარადოქსს“... როცა

$$r_0 = ct$$

$$r = \Delta r = ct_0$$

$$y = v \cdot t = c \cdot t_1$$

$$n = v_1 \cdot t$$

მიიღება

$$t_0 = t_1 \sqrt{1 - \frac{v_1^2}{c^2}} \quad t_0 = t_1 \frac{v_1}{\sqrt{2}c}$$

და მაშინ, როცა სიჩქარე

$$v_1 = 0$$

დრო

$$t_0 = t_1 \quad t_0 = t_1 \cdot 0$$

როცა სიჩქარე სინათლის სიჩქარის ტოლია, ე.ი. როცა

$$v_1 = c$$

დრო

$$t_0 = t_1 \cdot 0 \text{ და } t_0 = \frac{1}{\sqrt{2}} t_1 \text{ ე.ი. } t_0 < t_1 ?$$

და c-ზე მეტი სიჩქარისას

$$v_1 = \sqrt{2}c$$

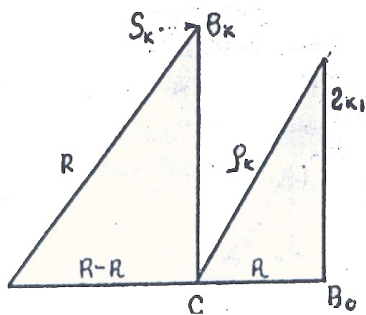
დრო

$$t_0 = t_1 \cdot j \quad t_0 = t_1$$

სადაც j ფესვია უარყოფითი რიცხვიდან.

გამოდის, რომ „მოძრავ და უძრავ სისტემაში დროის სხვადასხვაგვარი დინება“ - ფუჭსიტყვაობაა!...

და კიდევ: განმეორების აცილების მიზნით, გადმოვიღოთ ფრიმ-ტიმორევის ნიგნიდან 266-ე პარაგრაფის 67-ე სურათის გამარტივებული სქემა (ნახ. 8) და მივადევნოთ თვალი P_k -ს ცვლილებას S_k სიბრტყეში.

ნახ.8

რადგან

$$R = (R - h) + h = \text{const}$$

მიიღება

$$R^2 = [(R-h)+h]^2 = (R-h)^2 + P_k^2$$

საიდანაც ფრენელის ზონის რადიუსი

$$P_k^2 = 2Rh - h^2$$

როცა

$$R - h = h = \frac{R}{2}$$

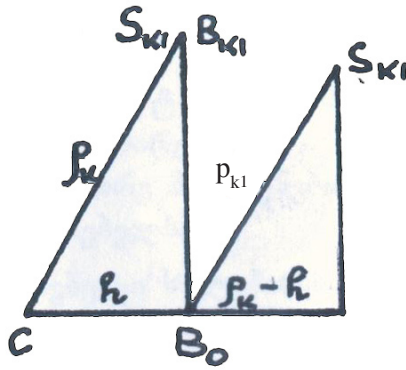
მაშინ

$$P_{k \max} = \frac{\sqrt{3}}{2} R$$

მაშასადამე, ფრენელის ზონა

R-ისა და h-ის „კონსტრუქციული სიდიდით“ განისაზღვრა; იგივეა ამპლიტუდისათვის.

რადგან დამოკიდებულება R, h და p_k -ს შორის „კონსტრუქციულია“, ცხადია, p_k რადიუსიანი სფერული ტალღა S_{k1} სიბრტყეში P_{k1} რადიუსიან სფერულ ტალღას წარმოშობს და ნახ. 8. განმეორდება კლებადი სიდიდით (ნახ. 9).

ნახ.9

მართლაც, შემდეგი „არითმეტიკული თარგისათვის“ მიიღება

$$P_k = h + (P_k - h) = \text{const}$$

$$p_k^2 = h^2 + p_{k1}^2$$

და ა.შ. საკვლევ ნერტილამდე...

როგორც ჩანს, ორი ცვლადის ჯამით წარმოდგენილი ნებისმიერი მუდმივი... ტალღის გავრცელების პროცესს

„თითქმის ფრენელისეულად“ ნარმოადგენს! (ორი განსხვავებული სამკუთხედი, თითქოს, ნათელი და ბნელი რგოლებს „გრაფიკულად პასუხობს“).

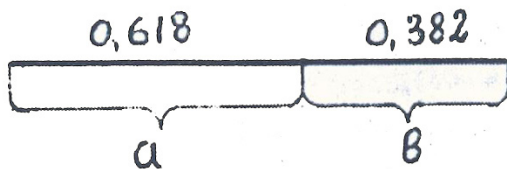
რეფერატის მნიშვნელობას რომ უკეთ ჩავწვდეთ, კიდევ ერთხელ ვრცელი „ამონერით მორგებას“ მოვახდენთ სტატიიდან.

«БОЖЕСТВЕННАЯ ПРОПОРЦИЯ»...

«Как и все гениальное, это соотношение получается необыкновенно просто – делением отрезка на две части, но так, чтобы весь отрезок относился к большей части так же, как большая часть к меньшей. До Леонардо да Винчи это отношение, равное примерно 1,62, почтительно называлось БОЖЕСТВЕННАЯ ПРОПОРЦИЯ, а сего легкой руки и по сей день именуется коэффициентом Золотой пропорции или Золотого сечения. Оно обозначается греческой буквой «фи» - Φ . Почему же древние мудрецы называли пропорцию «БОЖЕСТВЕННОЙ»? Одна из причин очевидна – в те времена не вызывало сомнений, что человека – МУЖЧИНУ БОГ создал по своему образу и подобию, а отношение размеров классической мужской фигур от ступней до пупка и от пупка до темени как раз равно коэффициенту Φ , то есть пропорции фигуры БОГА человеческого прообраза. Ясно, что такую пропорцию можно было назвать только «БОЖЕСТВЕННЫЙ». В женской фигуре пропорции другие.

Древние греки знали Золотую пропорцию и сознательно использовали ее в архитектуре, например, при строительстве храма Парфенона на Акрополе в Афинах и при создании монументальных скульптур. С тех пор коэффициент золотого сечения длительное время считался критерием абсолютной гармонии. Постепенно выяснилось, что коэффициент Φ , неожиданно, как чертик

из шкатулки, появляется там, где меньше всего ожидают: в кристаллографии, экономике, костическом пространстве, архитектуре, биологии, эстетике, почвоведении и во многих других областях знаний. Оказалось, что коэффициент Золотого сечения незримо присутствует и при работе головного мозга любого человека». (Незримая Сила. №5, 1998 г. Москва, стр. 5).

ნახ.10

სტატიაში მოცემულია სქემა (ნახ. 10), რომლის შედარებით ნახ. 1-ის „ელემენტებთან“, აპრიორულად გამოდის, რომ ორი ცვლადის ჯამით ნარმოდგენილი ნებისმიერი მუდმივი ავტომატურად მიეკუთვნება ოქროს პროპორციას. ე.ი. ნებისმიერი ინდივიდი, მოვლენა, თუ კანონი – ორი ცვლადის ჯამით ნარმოდგენილი „ნებისმიერი მუდმივით“ უნდა ხასიათდებოდეს! და როგორც ძველი ბერძნული სახელწოდებიდან გამომდინარეობს, იგი „ობიექტების კვეთით“ ანუ ზედაპირით განისაზღვრება!...

ნახ. 10-ის მიხედვით მიღებული განმარტება.

$$a + b = 1 = \text{const}$$

ანუ ოქროს პროპორცია

$$\frac{1}{a} = \frac{a}{b} = \text{const}$$

იგივეურია ფორმულის

$$r_0 = r + \Delta r = \text{const.}$$

ორი ცვლადის ჯამით წარმოდგენილი ნებისმიერი მუდმივი წონასწორობაზე ამახვილებს ყურადღებას:

$$r = \Delta r = \frac{r_0}{2}$$

ე.ი. როცა ადგილი აქვს სრულ წონასწორობას, ანუ იდეალურ ჰარმონიას, მაშინ პროპორციის გათვალისწინებით მიიღება

$$\frac{r_0}{r} = 2$$

$$\frac{r}{\Delta r} = \frac{\Delta r}{r} = 1$$

თითქოს ოქროს პროპორციაში მთავარი უნდა იყოს პარადოქსული გოლობა

$$2 = 1$$

რომელსაც იესო ქრისტე ასე განმარტავს „и будут два одною плотью, так что они уже не двое, но одна плоть» (მათ. 19.6)

... მოაზროვნე და გონიერი მკითხველი იქნებ, ჩანვდა კიდევ r_0 -ის არსს; მიხვდა, რომ იგი სამყაროს ნებისმიერი წარმომადგენლის ინდივიდუალური (ატომონის, პირადი ცერის ანაბეჭდის, მგზავრის, გენეტიკური კოდის, ქრო-

მოსომების კომბინაციების მსგავსი) მახასიათებელია და განსაზღვრავს ინდივიდის და გარემოს ურთიერთდამოკიდებულებას. ეს ურთიერთდამოკიდებულება, ურთიერთგავლენა, ურთიერთთანაარსებობა თუ თანასაქმიანობა საუკეთესოა მხოლოდ და მხოლოდ მაშინ, როცა

$$r = \Delta r = \frac{1}{2} r_0$$

მაშასადამე, წონასწორობის პირობად მიღებული ეს ტოლობა იმავდროულად წარმოადგენს იდეალური ჰარმონიის, პითაგორელთა განმარტებით – შეუთანხმებელთა შეთანხმების, ანუ, სამყაროში მიმდინარე მოვლენების რეზონანსული, იქნებ კამერტონული, კავშირის მაჩვენებელს!

დამკვიდრებული წარმოდგენებით r_0 მახასიათებელი სულ მარტივად განისაზღვრება.

მართლაც r_0 ინდივიდისათვის განკუთვნილი „არსებობის, თუ მოქმედების სფეროს“ რადიუსია. ხოლო სიდიდე

$$n^2 = 2 \cdot r \cdot \Delta r$$

ინდივიდის მოქმედების სფეროს მხებს წარმოადგენს („გამოსახლება აირეკლავს“ განუსაზღვრელობის პრინციპს). იგი უდიდესია წონასწორობისას და სათანადოდ, უდიდესია სივრცული სფეროს რადიუსი r_{00} , რომელიც სხეულს (ინდივიდს) გარს აკრავს.

$$r_{00}^2 = r_0^2 + n^2$$

მაშასადამე, ორი ცვლადის ჯამით წარმოდგენილი ნებისმიერი მუდმივით სივრცე, როგორც დამოუკიდებელი

სხეული ავტომატურად აისახა ინდივიდისა და მის შემოგარენის მუდმივად და განუყოფელად არსებული უცვლელი კავშირურთიერთობა (იგი, „თითქმის“ ელექტრომაგნიტური ურთიერთქმედებას ჰგავს).

ესლა გავიხსენოთ, რომ ერთი გრამი სუფთა წყალის ზედაპირი შემოსაზღვრულია 6 კვადრატული სანტიმეტრის ფართით. ცხადია, ერთი კვადრატული სანტიმეტრით შემოსაზღვრება მისი 1/6 გრამი; ე.ი. 1/6 გრამი სუფთა წყალის ინდივიდუალური მახასიათებელია:

$$r_0 = \sqrt{1\text{სმ}^2} = 1\text{სმ}$$

წონასწორობისას მისი ინდივიდუალურად თანმხლები სივრცის მახასიათებელი იქნება

$$r_{00} = \sqrt{r_0^2 + 2r\Delta r} = \sqrt{1^2 + 2 \cdot \frac{1}{2} \cdot \frac{1}{2}} = \sqrt{\frac{3}{2}} = 1,2247448\text{სმ}$$

ანალოგიურად, 1 გრამი სუფთა წყალისათვის

$$r_0 \sqrt{6\text{სმ}^2} = 2,4494897\text{სმ}$$

$$r_{00} = \sqrt{6 + 2 \cdot \frac{\sqrt{6}}{2} \cdot \frac{\sqrt{6}}{2}} = 3 \text{ სმ}$$

ზოგადად, რადგან რო (P) სიმკვრივის რაოდენობის ნივთიერება შემოსაზღვრულია 6 კვადრატული სანტიმეტრის ზედაპირით, მისი 1 გრამი შემოსაზღვრება

$$r_0^2 = \frac{6}{\rho} \text{ სმ}^2$$

ტოლი სიბრტყის გამრუდებით მიღებული ფართით, ანუ ზედაპირით, და რადგან სიმკვრივე განმარტებულია, როგორც

$$\rho = \frac{m}{V} \text{ გრ/სმ}^3$$

ნებისმიერი სხეული – ინდივიდისათვის მიიღება:

$$r_0^2 = \frac{6V}{m} \text{ სმ}^2$$

$$r_{00}^2 = \frac{9V}{m} \text{ სმ}^2$$

მაშასადამე, წონასწორობისას:

$$r_{00}^2 = 1,5r_0^2$$

ე.ი.

$$r_{00} \geq r_0$$

ეხლა ასე ვიმსჯელოთ: რადგან P სიმკვრივის (რაოდენობის) ნივთიერება შემოსაზღვრულია r_0^2 სმ² ზედაპირით, მაშინ, წონასწორობისას მისი შესაბამისი სივრცის r_{00}^2 სმ² ზედაპირით უნდა შემოსაზღვროს.

$$P_x = 1,5 \rho$$

სიმკვრივის (რაოდენობის) ნივთიერება.

გამოდის, შემოსაზღვრული სივრცე უნდა შეივსოს უფრო მეტი თითქოს წინასწარ მეტი ზედაპირით სიმკვრივის ნივთიერებით, ვიდრე ნაკლები ზედაპირით შემოსაზღვრული. ამ

მეტობას ინვევს ის, რასაც მაიკლ ფარადეი და სწავლულები უწოდებენ ველს – გრავიტაციულს, ელექტრომაგნიტურს, ბიონენერგეტიკულს, ბირთვულს თუ სხვას! („ვედში“ აღნიშნულია – «**Это тело именуется полем**».)

ადამიანის ბიოველი ელექტრომაგნიტური ველის „მსგავსია“ და რომ «**Электромагнитное излучение способно превращаться в вещество и обратно: вещество – в излучении**» (И.В. Лаврова, Курс физики). «просвещение» Москва, 1981, стр. 120). იმის „მატერიალურ-მეცნიერული“ დასაბუთებაა რომ **ღმერთი** რეალობაა! რომ სამყარო მოაზროვნე შემომქმედის შემქნილია! რომ ღმერთი უდიდესი მოაზროვნე, **ღმერთი** – აზრი, **ღმერთი** – სიტყვა პირველადი და არსებითია.

ორი ცვლადის ჯამითნარმოდგენილინებისმიერიმუდმივი ხილული და უხილავი მატერიის, ფიზიკური და სულიერი სამყაროს ერთიანობას ასახავს და მიუთითებს არქიმედის ჰიდროსტატიკური, კანონისა და იოანე ნათლისმცემლის „წყალში სრული ჩაძირვით“ ნათლობის საყოფაცხოვრებო მნიშვნელობა – იგიუფრობაზე! იგი მეტად საჭიროა ადამიანთა ნებისმიერი საქმიანობისათვის და განსაკუთრებით კი სულიერი და მედიცინის საკითხებით დაინტერესებულთათვის... რომ ცოცხალი ორგანიზმები დაცული იქნან ფათერაკისაგან, დაავადებისაგან! და უფრო მეტად მნიშვნელოვანი - საზოგადოებრივი კანონების, წესჩვეულებების არსში ჩანვდომისათვის!

ანალიზი გვიჩვენებს, რომ იგი ერთადერთი სიდიდეა „აუხსნელ“ კითხვებზე საპასუხოდ.

მაგალითის სახით, განვიხილოთ **ღვთისა** და ადამიანის (ინდივიდის) ურთიერთობის საკითხი, r_{00} -ის არითმეტიკული განსაზღვრების მიხედვით:

$$r_{00} = \sqrt{r_0^2 + 2r(r_0 - r)}$$

ჩანაწერიდან ჩანს, რომ ინდივიდისათვის **ღვთიით** განკუთვნილი „არსებობის სფერო“ (Тело) r_0 რადიუსით, r_{∞} რადიუსიანი „სივრცული სფეროს“ შიგთავსია. რელიგიის ენით „ r_{∞} რადიუსიანი სფერო“ იგივეურია ინდივიდის მფარველი ანგელოზის, ანუ, იმ მზრუნველობის გამოვლინებაა, რომელსაც ადამიანი პირადი საქმიანობით იმსახურებს ღვთისაგან. არითმეტიკის მიხედვით იგი მთლიანად და სავსებით ინდივიდის „მაჩვენებლებით“ ანუ სუბიექტური მონაცემებით განისაზღვრება ($r_0, r, \Delta r$ - ადამიანის ფიზიკური და სულიერი მდგომარეობას აირეკლავს).

რადგან დღეისათვის ენით გამოთქმული თუ სიტყვით გადმოცემული და წერილობით „დაფიქსირებული“ ყოველივე თითქმის ფუჭსიტყვაობადაა ქცეული,¹ მივმართოთ გრაფიკულ (საგნობრივ) წარმოდგენას. ნახ. 2-დან გადმოვიტანოთ r_0 და r_{∞} სიდიდეები იმ შემთხვევისათვის, როცა

$$r = \Delta r = \frac{1}{2} r_0$$

ე.ი. განხილვა იწყება წონასწორობის მდგომარეობიდან!

ნახ. 1 1-ზე ციფრებით აღნიშნულია r_0 და r_{∞} შუა წერტილები.

„1“ - საკუთარი, ანუ ინდივიდის „ინდივიდუალური წონასწორობის“ წერტილია, „გეოგრაფიული პოლუსი“.

„2“ - ინდივიდის გარემოსთან განწონასწორების მაჩვენებელი, „მაგნიტური „პოლუსი“.

1. მაგალითისთვის შეიძლება მოყვანილ იქნას ნაწყვეტი ბრიუს უილკინსონის (Брюс Уилкинсон) წიგნიდან "Молитва Иависа":

Божье уравнение выглядит примерно так:

"Мой готовность и слабость + Божья воля и сверхъестественная сила

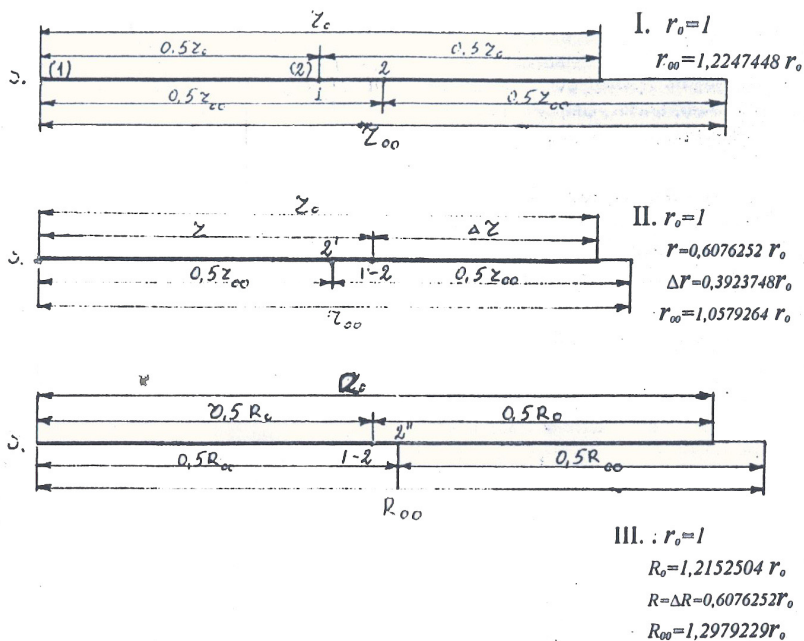
= Мой распространённые пределы"

ღვთიური პროპორციით: $r_0^2 + \frac{r_0^2}{2^2} = r_{\infty}^2$

სადაც r_0^2 „თიხის ჭურჭელი“ $r_0^2 = \frac{6V}{P}$

V - მოცულობა; P - მისი წონა;

ყველა პარამეტრი ცდას დაქვემდებარებული და გაზომვადია.

ნახ.11

გრაფიკიდან ნათლად და ცალსახად ჩანს: გარემოს r_{00} მახასიათებელში თავსდება ინდივიდის r_0 მახასიათებელი, ანუ ინდივიდი გარემოს განუყოფელი ნაწილია; „**ღმერთ-შია** ადამიანი“; „**ღვთიშური** ადამიანშია“; „**უფალი** ადამიანზე დიდია“ და ა.შ. არითმეტიკულად.

$$r_0 \leq r_{00}$$

ეხლა აზრობრივად წარმოვიდგინოთ, რომ ირღვევა წონასწორობა (ადამიანი გამოდის წონასწორობისაგან), არითმეტიკულად:

„1“ → „ა“ (ერთი მიისწრაფის „ა“-სკენ).

მაშინ, ღვთისა და ადამიანის ნების თანმთხვევის მაჩვენებელი ფორმულიდან გამოდის, რომ

„1“ → „2“ (ერთისაკენ მიისწრაფის ორი).

მაგრამ 1, 2 ნერტილების დაშორიშორება იზრდება და r_{00} უტოლდება r_0 -ს. ე.ი. მცირდება ინდივიდის სივრცული სფერო თითქოს ადამიანი გაურბის **ღმერთს**. მაგრამ **ღმერთი** არ ტოვებს მას.

(„1“-ის „ა“-საკენ მიისწრაფება ყოველივე მატერიალურის და ამქვეყნიურის უარყოფის არითმეტიკულ-გრაფიკული მოსახვევა. რელიგიის ენით ეს გზაა **ღვთისაკენ**). გამოდის, რომ **უფალი** არ მოითხოვს ყველაფერი მას მიეძღვნის (ხომ მისია მიწა და მისი სისავსე). მოითხოვს მხოლოდ და მხოლოდ „მიეცეს კეისრისა კეისარსა და **ღვთისა ღმერთსა**“.

საგულისხმოა, რომ „ღმერთი „არ ჩქარობს“, ინდივიდის სიჩქარე კი გაცილებით დიდია შეადარეთ 1-2 და (1)-(2) მონაკვეთები.

ეხლა პირუკუ გავიაზროთ:

„1“ → „2“ (ერთი მიისწრაფის ორისაკენ).

მაშინ იგივე Z_{00} -ის განსაზღვრება გვკარნახობს, რომ

„1“ → „2“ (ერთისაკენ მიისწრაფის ორი).

„მიუახლოვდით **ღმერთს** და ისიც მოგიახლოვდებათა თქვენ“ (2 ნესთ. 15.2 ეს. 1.15-16).

ე.ი. 1,2 ნერტილები ურთიერთ მიისწრაფიან (იქნებ მიიზიდებიან) და როცა შესრულდება პირობა

$$r = \frac{1}{2} \sqrt{r_0^2 + 2r(r_0 - r)}$$

ისინი ერთად შეთავსდებიან (ნახ. 11-11, 1-2 ნერტილი „**ღვთისა** და ადამიანის ნების თანმთხვევა“ აბსოლუტური ჰარმონიის კრიტერიუმში) იქმნება წონასწორობისათვის სრულიად ახალი პირობა:

$$r_0 = \text{const} \text{ (შეადარეთ ნახ. 10 და სიდიდეები } R_0 = \text{const } r = \Delta r = 0.5 r_0 \text{ } r_{00} = 1.2247448 r_0)$$

$$r = 0.6076252 r_0$$

$$\Delta r = 0.3923748 r_0$$

$$r_{00} = 1.0579264 r_0$$

მაშასადამე, ინდივიდ-ადამიანის „სივრცული სფერო“ კვლავ იზღუდება! ნახ. 11-I-ზე წონასწორობის 1, 2 წერტილები დაშორებულნი არიან, ვიდრე ნახ. 11 II-ის წონასწორობის 21 და 1-2 წერტილები. ე.ი. ღმერთი და ადამიანი მიუახლოვდნენ უერთიერთს!...

იმ შემთხვევაში, თუ ინდივიდი **ღვთის** მოყვარულია და **ღმერთობის** სურვილი არ გაუჩნდება (შეიცნო თავი თავისი), ე.ი. ფსიქოლოგიურად **ღვთიურია** და არა მლიქვნელი – ბაქია (არ ფიქრობს, „მე **ღმერთი** ვარო“), მაშინ, სრულიად და მთლიანად **ღვთის** ნებით, მყარდება წონასწორობის „რეზონანსული“ პირობა.

$$r = \Delta r = 0.6076252 r_0$$

ე.ი. ადამიანი იზრდება სულიერად, გონებრივად, ფიზიკურად და უჩნდება „სიახლის უნარი“, რომელიც თავდაპირველად „სასწაულად“ აღიქმება. გაანგარიშება აჩვენებს: „გარემოს მახასიათებელი“ სანყისში ოდნავ მცირდება, შედეგად ინდივიდის მახასიათებელი საგრძნობლად მატულობს, მაგრამ „**ღვთის მახასიათებლის**“ ტოლი ვერ ხდება, რადგან r_0 და r_{00} იზრდებიან რეზონანსულად და ხდებიან სათანადოდ R_0 და R_{00} თითქოსდა **ღვთის** მადიდებელ ადამიანს ღმერთი ადიდება!“ თუმცა ადამიანი უახლოვდება **ღვთიურობას**, მაგრამ **ღმერთობას** ვერ აღწევს: **უშალი** მუდამ დიდია ადამიანზე! (შეადარეთ ნახ. 11-ზე სათანადო მონაკვეთები სიდიდეებით).

შეთავსების შემდეგ „1“-ის კვლავ სწრაფვა „ორისაკენ“ (**ღმერთად** გახდომის სურვილი) იწვევს 1, 2 ნერტილების დაშორიშორებას და r_{00} მილტვის r_0 -ისაკენ...

მიღწეული „**ღვთიურობა**“ არ უქმდება; რჩება სას-ნაულად. ე.ი. იოგა, მაგია და მისთანანი საყოველთაო გავრ-ცელებას ვერ ჰპოულობენ, რადგან მათი „მეთოდები“ არას-რულყოფილნი არიან და გაუცნობიერებულნი! შედეგად იწყება ნამდვილი გაქცევა **ღვთისაგან**; ადამიანი „ბაქია-ეშმაკად“ იქცევა; წყდება ზრდაგანვითარება; **наступает СМЕРТЬ**; ადამიანი გაველურ-პირუტყვდება (ის „წმინდა ბუ-ნაგი“, და თანამედროვეობა!).

როგორც არ უნდა გვეუცხოოს, **ღმერთი** ნებისმიერი ცოცხალი (თუ არაცოცხალი) არსებას ეპასუხება და რად-გან „**ღმერთი** არ ჩქარობს“, „არსებას“ (უმრავლესობას) ჰგონია რომ შეუმჩნეველია, წარუმატებლობას „ბედს“, „მტერს“ ან **ღმერთს** აბრალის, წარმატებას კი საკუთარ ნიჭს“ მიაწერს! სინამდვილეში, **უფალი** „არსების“ თავ-ისუფლების შეუზღუდველად მუდამ წონასწორობით მარ-თავს სამყაროს!

- «Я занят выполнением предписанных обязанностей»... (Б.Г. III 22).

ნიშანდობლივია: 1, 2 ნერტილების მიზიდვა – განზიდვა თითქოსდა ბირთვის შიგა ძალების ბუნებისა!

გავიხსენოთ „ჯაჭვური რეაქციის სქემა უმარტივე-სად“: კრიტიკული მასების დაახლოებით იწყება უმართავი პროცესი (ჯაჭვური რეაქცია); შედეგი: დაშლა, ნგრევა, განადგურება!

ანალოგიურად: გაუნონასწორებელი ინდივიდი კრიტი-კული მასის მცირე ნაწილია (ნახევარია), მისი „შემოგარენი“ - დიდი ნახევარი და მათი „დაახლოება“ უმართავ პროცესს განაპირობებს. შეწყვეტა მხოლოდამხოლოდ „კრიტიკულო-

ბის“ მოხსნით (წონასწორობის აღდგენით) შეიძლება ე.ი. დაშლა დეგრადირების უალტერნატივობაა გაუნონასწორებელი ინდივიდის გახიზვნა-განდევილობა თვითგვემით წონასწორობის აღდგენა.

ბიბლიით: კაინმა გაუნონასწორობლობისათვის (დანაშაულობისათვის) აღიარა «**скроюсь и буду изгнанником и скитальцем**»...

უფალა სხვაგვარი განაჩენის გამომტანს შეიდგზის დანაშაულის ზღვევა დაუნესა! მაშასადამე, საზოგადოებაში სხვა „გამასწორებელი სასჯელი“ უღვეთობა და ძალისმიერია! სწორედ ამას მიუთითებს „არითმეტიკაში“ **ღვთის** მახასიათებლის ინდივიდის მაჩვენებლებით განსაზღვრა! ისტორიიდან: „მავენებლების“ განდევნა და ორჯონიკიძის თვითმკვლელობა სტალინის „**ღვთიშროვის**“ დასაბუთებაა! განსხვავებული ძალადობა – არასრულყოფილებაა!

დღევანდელი პუნქტუალური მსოფლიო ამის ფუნდამენტალური მაგალითია!

იესო ქრისტეს თქმა „მიეცით კეისრისა კეისარსა და **ღვთისა ღმერთსა** (მათე 22, 21). **უფლისადმი** ზომიერების (წონასწორობის) დაცვის გარდუვალ აუცილებლობას და არა ყველაფერ ამქვეყნიურზე ხელის აღებას ამტკიცებს! იგივეს ასაბუთებს ილია ჭავჭავაძე:

... „განა წყინს ღმერთს, რომ კაცი შეჰხარის, ქვეყანას, ხვთითვე დაბადებულსა?

... მაშ რისთვის მორთო

ასე ლამაზად წუთის-სოფელი?

განა მისთვის რომ ადამიანმა

შეჩვენოს და აილოს ხელი?“...

ქვეყანა მისცა ადამის ძეთ“ (ფს. 113.24), ჩვენ კაცთა მოგვცა ქვეყანა, ... გვმოძღვრავს შოთა რუსთაველი.

გამოდის თითქოს იდეოლოგ-თეორეტიკოსები უზუსტობას უშვებენ (ალბათ, ესაა „კასტური ცოდნის“ ძირი და ძირი) და შესაძლოა, ზღვარს გადასული თაყვანისცემა – სიბრძნე – სიდიადე **უფლის** წინაშე იყოს პირმოთნეობა მლიქვნელობა და სისაძაგლე! ისიც შესაძლოა, ეს უკიდურესობაა მიზეზი ადამიანში ღვთის გაუცხოებისა, მისი ადგილის ეშმაკით შევსებისა!...

- იქნებ მართლა ასეა?...

... ტალღის გავრცელების ფრენელისეული აღწერისას აღინიშნა, რომ ნახ. 8 განმეორდება კლებადი სიდიდით... მიეპყროს გულისყური P_{ki} სიდიდეს, რომელიც მიისწრაფვის ნულისაკენ, ე.ი. იცვლება მატების სანინაალმდეგოდ; მაშინ როცა ისეთივე სიდიდე ნახ. 11-ზე ზრდადია.

- პარადოქსია? ...

ათასჯერ არა! საქმე ისაა, რომ „გარემოს მახასიათებელი“. უყურადღებოა და შეუმჩნეველი (იქნებ, ვერ ვიცნობიერებთ). ამის ნიშნები დღევანდებლობაში უხვადაა!...

რელიგია – მეცნიერებისათვის „რეზონანსი“ უცხო არაა! პირველნი მას ლოცვა გალობის მრავალჯერადი განმეორებით იყენებენ: მეორენი ორჭოფულად; ხან სასარგებლოდ, ხან უსარგებლოდ თვლიან (სხვათა შორის სპორტის მიმდევარნი მას „ვარჯიშად“ მიიჩნევენ). ცხადია „ერთი წყაროდან არ შეიძლება მოედინებოდეს მლაშე და ტკბილი წყალი“ (ლუკა 6. 44. იაკ. 3.12).

„რეზონანსზე ასეთი წარმოდგენა ეშმაკი და სატანა, ანუ **ღვთისა და მისი** ბუნების კანონის არცოდნა! ეკლესიასტეს მიხედვით «Все создал он прекрасным свое время, и вложил мир в сердце их»...

მარტივად: იდეოლოგ – თეორეტიკოსები, კორიფე-გენიოს-ვარსკვლავები, გახიზვნა-განდეგილობა-თვითგვემით

და დაუცხრომელი ლოცვის გალობა-შრომა გარჯით სასწაულებს ახდენენ (იქნებ, აღწევენ). ძნელი წარმოსადგენი არაა, რა სასწაულს მოახდენს „**ღვთის** ნების (მედიტაციით) მოქმედი“ ადამიანი. „განვრთნილი (იქნებ გახსნილი) გონებით“ მაგალითი ყველას მაცხოვარი იესო ქრისტეა!

აღბათ, ეგვიპტელები პირამიდის ათეულტონიან „აგურებს“ გახსნილი გონებით აშენ-ანყობდნენ! ამიტომ არაა აღმოჩენილი დინოზავრის გვერდით „ამწედინოზავრი“...

რეზიუმე

*ყოველი კეთილი საბოძვარი და
ყველა სრულყოფილი ნიჭი მალლიდან მოდის.
ნათელია მამისაგან“
(იაკობ 1,17)*

რელიგიებისა და ფილოსოფია – მეცნიერებათა მიმდინარეობები უთვალავია. უფრო უთვალავია ფუნდამენტალური კანონები და წეს-ჩვენება-რიტუალები. ყოველ მათგანში ჭეშმარიტების ნატამალი ისე ბეჭთარიერებულია, რომ საყოველთაო-სახალხო გაცნობიერება – თითქმის შეუძლებელი ხდება. ესაა მიზეზი და მიზეზთაგანი მათი სიმრავლე – სირთულე – სახესხვაობისა! (ამან შვა „სპეციალისტი“... ოდითგანვე ხომ სისხვაობისა „ფილოსოფოსი“ ყველაფრის მცოდნე იყო!)

ართემეტიკული თარგი იწყება ნახ. 1-ით, რომელიც სხივის (სწორი ხაზის) სამი მონაკვეთს წარმოადგენს, და მთავრდება ნახ. 11-ით – კვლავ სხივის სამი მონაკვეთი! „წმინდა წიგნების“ ენით ეს **ღვთის** (აბსოლუტური ჭეშმარიტების) შეცნობის საწყისს და დასასრულს ნიშნავს.

ადამიანი გარეგნობად და მგვანობადაა **ღვთის** ხატება, ხოლო მხოლოდ და მხოლოდ უფალია შინაარსობრივად სამყაროს შემომქმედი და მამოძრავებელი სულის ჩამდგმელი.

«Если бы я не выполнял предписаний обязанностей, все эти миры были бы разрушены»... (Б.Г. III. 22, 24) . ამბობს **პრიშნა**...

«Если бы Он (БОГ) обратил сердце СВОЕ К СЕБЕ и взял к СЕБЕ дух ее и дыхание ее, - вдруг погигло бы всякая плоть и человек возвратился бы в прах». (Иов. 34, 14-15). იმეორებ „**ძველი აღთქმა**“.

ნახ. 2-ზე „ყველაფერი მშვენივრად შექმნილი“ სწორი მონაკვეთებითაა წარმოდგენილი, ზოგი თარაზულია, ზოგი შვეულა, ზოგი დახრილი და მაინც „სწორის ნაწილებად“ რჩებიან, თუმცა მათ კათეტს, ჰიპოტენუზას, კოორდინატას, ფუნქციას და ათას სხვა სახელს ვეძახით! «Человек не может постигнуть дел, которые БОГ делает, от начало до конца» (Еккл. 13.11). ციტირებული ნახ. 11-ზე მონაკვეთთა განსხვავებული ზომებიდან გამომცემული გამოსახულებიდან (და გრაფიკიდან) იკითხება, რომ **ღვთის** მახასიათებელი განუსაზღვრელია, ხოლო ადამიანისათვის როგორც ინდივიდუალური, (ცერის ანაბეჭდი) ისე გარემოს მახასიათებელი (სამშობლო) გაზომვადია და ცდას დაქვემდებარებული. მაშასადამე, ადამიანის საქმიანობა (ნებისმიერი) **ღვთის** ტაძრიდან მომდინარე **ღვთიურ** კანონს – **წონას-წორობას** ... უნდა ექვემდებარებოდეს, რამეთუ **ღვთის** ტაძარი ქვემარტების უღევი საბადო, ცოდნის წყაროა და არა მხოლოდ სამლოცველო!

„წმინდა წიგნებში დაფარული ცოდნას“ მოციქულთა (მწერალთა) „კასტურ საკუთრებად“ თვლიან თეოლოგები.

დადგება დრო, (იქნებ დგას კიდეც!) **უფალი** ნებისმიერი რელიგიის ლიდერს, მსახურს თუ მორწმუნეს გაუმეორებს იგივეს, რაც იობის მეგობრების – ელიფაზ ფემანიტიანინის, ვალდად სავხვიანინის, საფარ ნამიტიანინის მიმართაა ნათქვამი: «горит гнев МОЙ... за то, что вы говорили о МНЕ не так верно»... ესაა **ღვთის** მორწმუნეთა **ღვთიური** შეფასება!...

პირველი ცოცხალი არსების გაჩენიდან დღემდე დაგროვილი საკამათო საკითხებით დახუნძლულია ნაშრომის ყოველი სიტყვა, ფრაზა, გრაფიკი... მისი გაცნობიერება დიდ გულისხმევას მოითხოვს.

ნაშრომი უავტოროა, რადგან «что было, то и теперь есть,

и что будет, то уже было, и БОГ воззовет прошедшее»...
როცა «на всей земле был один язык и одно наречие»
(Еккл. 3.15, Быт. 11.1).

... **ღმერთის**, ერთი **ღმერთის** სიყვარული და
თანადგომა დაგვხვავებოდეს ყველა პლანეტელს!

... სიკვდილი და სიცოცხლე დაგიდევინ, კურთხევა და
წყევლა. აირჩიე სიცოცხლე, რომ იცოცხლოთ შენ და შენმა
შთამომავლობამ!

1960 - 2000

ღვთაებრივი პროპორცია ანუ
„ერთიანი ველის (სხეულის)
თეორიისათვის“.
(ევ(ს)თ რომ გავიგოთ)

დაგაგაგა I

პირველ გონიერ არსებას გაჩენიდან დაჰყვა რწმენა ღვთისადმი.

ღვთიურობის გვერდით ფოფინობს **უღვთოობა**, გამოწვეული ათასნაირი მიზეზებით და ერთი იმათგანი რელიგიის „ვარიანტებია“! აღმოსაფხვრელად, — პერველად 1986 წელს, მეორედ 1993 წელს და მესამეს 2002 წელს, - იტალიის ქალაქ ასიზში რელიგიების ჩინიანი და უჩინო უამრავი ადამიანი შეიკრიბა და მსურვალედ შესთხოვეს **ღმერთს** განუყოფელი და ერთიანი რწმენის მოცემა, რომელსაც ყველა კაცობრიობის მშვიდობის, ძმობის და კეთილდღეობის აუცილებელ პირობად მიიჩნევს. (უფრო ადრე შეიქმნა „გაერო“)

„ბევრი რამ შეუძლია მართლის ძლიერ ლოცვას“ (იაკობი, 5,16). შეკრებილნი გულწრფელობით ელიას უტოლდებიან, მაგრამ მათი ლოცვის შედეგი?... კვლავ ყვავის ურწმუნოება! (უღვთოობა!) ადამიანები, რომლებსაც „აქვთ გულმოდგინება ღვთისადმი, ოღონდ არა შეგნებულად“ (რომაელთა, 10.2), იქსაქსებიან და მტრულად განწყობილ გაერთიანებებად ყალიბდებიან: ერების, რელიგიების, სახელმწიფოების სახით.

ეჭვი არაა, ენების შერევა და გაუგებარი მეტყველება დღესაც გრძელდება.

ამ ხარვეზის გასწორება მოითხოვს: მუხლჩაუხრელ შრომას.

„ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისთვის“ ის „ჩონჩხური მონახაზი“, რომლის ხორცშესხმა კაცობრიობას გაათავისუფლებს გაუთვალისწინებლობისაგან, თანაც ისე, რომ

ერების, რელიგიების, სახელმწიფოების დაპირისპირებას და შესწორება-შეზღუდვებს არ გამოიწვევს!

ჩანაწერის ფორმულა-გრაფიკები ტავტოლოგიური და პრიმიტიულია. მათში „ადამიანები ზიან თავიანთი რწმენით და ღმერთით“. გამოთქმა არ გაგვაოგნებს თუ მიგვიქცევია ყურადღება შემდეგი ფრაზისთვის: Он по делат чеповека поступает с ним и по путям мужа воздаёт ему.

ანდა

Как человек отдаёт себя Мне, так Я и воздам ему (Б.Г.4. 11).

ეს აზრები განსაკუთრებით მკაფიოდ გამოსჭვივის ფორმულიდან:

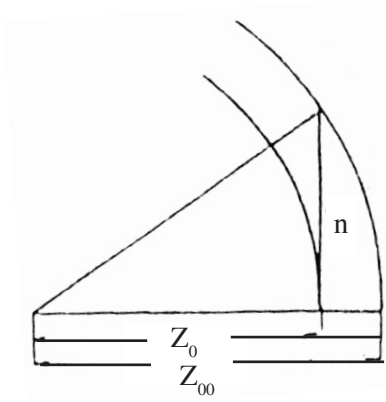
$$r_{00}^2 = r_0^2 + n^2$$

როცა პიროვნებას შეგნებულად სწამს ღმერთი და გაცნობიერებული აქვს მისი წონასწორობის კანონი (**ღვთიური პროპორცია**), იგი ნებისმიერ ვითარებაში განწონასწოვებულია და ქრისტესავით **ღმერთს მიწოდებული!**

დამაჯერებლობისათვის საკმარისია ორი კონცენტრული რკალი დავხაზოთ, ერთი r_0 რადიუსით, მეორე r_{00} რადიუსით. წონასწორობისას, ე. ი. როცა n ოპტიმალურია, ოპტიმალური იქნება r_{00} რადიუსიანი სფერო და r_0 -იანი სფერო თავისუფლად ტივტივებს r_{00} -ის სივრცეში, წონასწორობიდან გადახრით, ე.ი. როცა $n \rightarrow 0$, r_{00} -იანი ჰბოჭავს და საკუთარ ნაჭუჭში ჰკეტავს r_0 -იანს. და ყველაფერი ეს განპირობებულია r_0 -იანის შიგთავსის „ფსიქიკური კონცენტრაციით, ემოციური მდგომარეობით“!

უფრო მარტივად: - უმრავლესობისათვის აკუმულიატორი ცნობილი „ენერჯის წყაროა“; გარდა ორი ელექტროდისა, მასში „აქტიურად მუშაობს“ გოგირდმჟავას 24-25 პროცენტის წყალხსნარი (მეტნაკლები გადახრით). საკმარისია გადავცეთ მეტნაკლებობის დასაშვებ ზღვარს და აკუმულიატორი გადასაგდები ხდება.

ადამიანებიც ასე ვართ: მოჭარბებულ რწმენას (ფანატიზმს $n=0$; $Z_{00}=Z_0$) „წმინდა ბუნაგში“ მივყავართ! მოჭარბებულ ურწმუნობას - (ათეიზმს: $n=0$; და $Z_{00}=Z_0$) მხეცობა - საროსკიპოში.

მეურვე
30 ივნისი 2003 წ.
სამტრედია ახალსოფელი

ღვთაებრივი პროპორცია ანუ ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის რომ გავიგოთ

ღამატიბა II

პლანეტის მთელი მოსახლეობა ორ ნაწილად შეიძლება გავყოთ: პირველ ნაწილს განეკუთვნებიან ისინი, რომლებიც კარგ საქმეს ცუდად აკეთებენ. მეორე ნაწილს განეკუთვნებიან ცუდი საქმის კარგად მკეთებელნი. ორივენი ერთად ქმნიან პლანეტის 5,8 მილიარდ მოსახლეობას. მიუხედავად იმისა, რომ მათში ვერ აღმოაჩენ ერთ ისეთ წყვილსაც კი, რომელსაც ერთნაირი თითის ანაბეჭდი, ერთნაირი გენეტიკური კოდი, ქრომოსომების ერთნაირი კომბინაცია ექნება, ისინი მაინც წყლის ორი წვეთივით გვანან ერთმანეთს. დადასტურება: კარგად მკეთებლებმა ერთი მთლიანი მატერია დააქუცმაცეს ელემენტებად: მოლეკულებად, ატომებად, ელექტრონ-პროტონ-ნეიტრონ-ჰოზიტრომებად. უცნაურობად თუ საცნაურობად!... ცუდად მკეთებლებმა ერთ ჭეშმარიტ ღმერთს ჯვარზე გაკვრაც კი არ აკმარეს...

ღღეს, როცა პირად თუ საზოგადოებრივ-საყოველთაო დაძაბულობას განვიცდით შიშით, შემფოთებით და უიმედობით შეპყრობილნი, დაკავებულნი ვართ „საკუთარ ჯამში ცქერითა“... და „მუქთად ჩამავლევთ სიცოცხლეს, მუქთად საფლავში ვწვებითა!“ (ვაჟა-ფშაველა).

ღვთიური პროპორცია (ოქროს კვეთა)* ასეთი ორომტრი-ალისაგან იცავს მსოფლიოს! ამის სრულ გარანტიას იძლევა წინამდებარე (ეესთ).

* ღვთიური პროპორცია — ოქროს კვეთა — ეს უკანასკნელი ტერმინი ღვთიურ პროპორციას უწოდა ლეონარდო და ვინჩიმი. განმარტებულია „ქართული საბჭოთა ენციკლოპედიის მე-7 ტომში. გვ. 611, 1984 წ.

„არ მესმის, რა ამოცანაა დასმული და რა დასკვნაა მიღებული“, — შენიშნა კომაროვის სკოლადამთავრებულმა, შემდგომში მყარი ტანის ფიზიკის სპეციალისტმა და თსუ თანამშრომელმა, — როცა ევსთ ნაიკითხვა... დასმული ამოცანა და დასკვნა რომ გავარკვიოთ, ამისათვის უნდა გადავხედოთ ევკლიდე-პითაგორას და მათი წინაპერიოდის სწავლულთა შრომებს!...

ევსთ დილეტანტის დონეზე განიხილავს ღვთიური პროპორციის გამოყენების უმარტივეს (იქნებ პრიმიტიულ) მაგალითებს და მისი მიზანია საზოგადოების ფართო ფენების ყურადღების მიპყრობა დიდი ხნის წინათ მივიწყებულ სიძველეზე, დღეისათვის კი საოცარ (სასწაულ) სიახლეზე!..

“Речь идет об очень древне и таинственной пропорции, роль которой в нашем родстве с космическом прородителями разгадана еще не до конца”... (Незримая сила, №5, 1998, г. Москва, стр. 5. Божественная пропорция).

საზოგადოება დღევანდელ დონეზე ვერ ახერხებს ღვთიური პროპორციიდან სრული ინფორმაციის ამოკითხვა-გამოყენებას. არასრული ინფორმაციით გადაჭრილი პრობლემები - არაოპტიმალურია. დიდ გადახრებს (გარღვევებს) ქმნის და ადამიანთა ყოველდღიურ საქმიანობას „ცარიელიდან გაცლილში გადასხმას“ ამსგავსებს! მოუგვარებელ პრობლემებს წარმოშობს და საზოგადოებრივი წესრიგის უზრუნველყოფა თითქმის მიუღწევადია! ყოველივე ხდება იმისათვის, რომ ადამიანები ვაზროვნებდეთ „მანქანურად“ (გნებავთ „კომპიუტერულად“) - ღილაკზე (“ბერკეტზე”) ხელის დაჭრით: ავტორიტეტის აზრს საკუთრად და ქვემარტივად ვთვლით (პარადოქსული კია!..).

მკითხველი — გონება მთლიანად გაცვეთილი თუ არა აქვს სხვისი აზრების ათვისებით, არ დაუკარგავს თვითმყო-

ფადობა, დამოუკიდებლობა და აზროვნებს. — ჩანანერი-დან დაუხმარებლად გააკეთებს მნიშვნელოვან დასკვნებს: მაგალითად, ჩანანერის ნახ. 1-ის, ა, ბ, გ სქემები სხვა არაფერია, თუ არა „მონაკვეთი“, რომელიც ფიგურირებს ღვთიურ პროპორციაში. სიმბოლოები $x, x_1, a, a, r_0, r, \dots$ — ღვთიური პროპორციის 1, $1-x, \dots$ სიმბოლოებია, ოღონდ განსხვავებული ინტერპრეტაციით! „მონაკვეთი“ უშუალოდ საკვლევი სხეულით განისაზღვრება. ფიზიკურად იგი იმ კვადრატის გვერდია, რომლის ფართობი საკვლევი სხეულის ზედაპირის ტოლია (ანდა წრეწირი, სფეროს რადიუსი... **Сокровище в глиняных сосудах!**).

სიბრტყე-ზედაპირი დრო-სივრცის სიმრუდეს საფუძველს აცლის.

(თავად განსაჯეთ: პითაგორელები ყოველ სხეულს თუ მოვლენას „რიცხვს“ მიაწერდნენ: ღვთიური პროპორციით „მონაკვეთი ანუ სიდიდე-რიცხვი“ სხეულის თუ მოვლენის მახასიათებელია! მინიმალური სიტყვები, მაქსიმალური გადანყვეტილება!)

ჩანანერის ნახ. 2-ზე კარგად ჩანს, სამკუთხედები როგორ არიან დაკავშირებულნი; ეს სჩანს ფორმულებიდანაც (დედისეული უჯრედებისაგან შვილეული უჯრედის წარმოქმნა: — ვრცელ დასაბუთებას ბიოლოგები გააკეთებენ!..) იგი მიზეზ-შედეგობრივ კავშირსაც გულისხმობს!... ვრცელი დასაბუთება ისევ სპეციალისტს საჭიროებს!.. ჩანს: ანმცო შობილი წარსულისაგან, არის მშობელი მომავლისა (ლაიბნიცის ილია ჭავჭავაძისეული ციტირება).

განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი და საყურადღებოა სიდიდე n , რომელიც გვიჩვენებს, თუ რა მოსდის ანმცოს და მომავალს წონასწორობის დარღვევით [ააგეთ გრაფიკი $n^2=2x(1-x)$ და ნახეთ, დარწმუნდით! “ n სიდიდე“ ზამბარაზე დაკიდებულ ტვირთივით ირხევა, ...„სინუსოიდას“ აღწერს...]

იგი ნიუტონის კანონების შეზღუდულობაზეც მიანიშნებს (ეს ფიზიკოსების საქმეა!).

ზემოთნათქვამის გამო, არავისა აქვს უფლება ერთ-პიროვნული დასკვნა მიიღოს. დასკვნა ცოდნის ყველა სფეროს წარმომადგენელთა გულისხმევას საჭიროებს!

ახლა, ვისარგებლოთ მათემატიკით და ჭარბიტყვაობის (ფუჭსიტყვაობის) გარეშე ვაჩვენოთ ღვთიური პროპორციის ზოგიერთი თავისებურებანი (ნახ. 1¹, 2¹, 3¹, 4¹).

$$x+(1-x)=1 \quad \frac{1}{\phi} = \frac{\phi}{1+\phi} = x \text{ (ღვთიური პროპორცია)}$$

$$1=1$$

$$\frac{1}{x} = \frac{x}{1-x} = \phi = \text{const (ღვ. პროპორცია)} \quad \phi^2 - \phi = 1$$

$$\phi x = 1$$

$$\phi - x = 1$$

$$x^2 + x = 1$$

$$x^2 + x = [x + (1-x)]^2$$

$$\frac{\phi}{x} = \frac{x}{\phi - x} \quad \text{const (ღვ. პროპორცია)}$$

ანუ

$$x^2 + \phi - x = \phi^2$$

$$x^2 + x = 1$$

$$\phi^2 - x\phi = x^2 \text{ (ე.ი. სიმეტრიულია „±“ მიმართ)}$$

და ყველა ეს ფორმულა თავს იყრის ერთ ნახაზში (ნახ. 2¹).

(მიაქციეთ ყურადღება: მართი კუთხის წვეროდან დაშვებული მართობი (მონაკვეთის გაყოფის წერტილიდან აღმართული მართობი) ჰიპოტენუზას (აგრეთვე ფართს) ღვთიური პროპორციად ყოფს... მარცხენა და მარჯვენა „სისტემას“ ქმნის...)

შევამოწმოთ ჩვენი წარმოდგენები (გააზრებული) ღვთიური პროპორციით. ამოვხსნათ, შევადგინოთ ნახაზი (ნახ. 1¹):

დასამული ამოცანა (პრობლემა) - $x^2 + x = 1$

$$\text{ამოცანას (პრობლემის) ამოხსნა - } \left(\frac{1}{2}\right)_{+x+x^2} = \left(\frac{1}{2}\right)_{+1} \left(\frac{1}{2}\right)_{+x}^2$$

სამკუთხედი ჰიპოტენუზით $\left(\frac{1}{2} + x\right)$ და კათეტებით $\left(\frac{1}{2}\right)$, 1-არ

ემთხვევა საკვლევი სამკუთხედს ჰიპოტენუზით 1 და კათეტებით x , \sqrt{x}

$$1 < \left(\frac{1}{2} + x\right)$$

$$x < \frac{1}{2}$$

$$\sqrt{x} < 1$$

ე.ი. ვფიქრობთ „ერთზე“, ვმსჯელობთ (ვაზროვნებთ) „სხვაზე“: (ბიბლიის ერთ ამას ჰქვია: უყურებდე და ვერ ხე-
დავდე!..) აი, აქ იკვეთება ღვთიური პროპორციის ფენომ-
ენალურობა: ამოცანა, შინაარსი, დასკვნა! (აქედან ითესება
„ღვარძლი!“)

ამოხსნის სხვა გზა მოვსინჯოთ და შევადაროთ პირველს,
ამოხსნის „კლასიკურ“ მეთოდს: (ნახ. 1¹)

$$\sqrt{D} = \Delta + x = \sqrt{\Delta^2 + 1} \text{ მუდმივის ნაცვლად ემატება „უცნობი“ } \Delta$$

$$D = \Delta^2 + 2\Delta x + x^2 = \Delta^2 + 1 \text{ ამოფესვის ნაცვლად ხდება ახარისხება}$$

$$D - \Delta^2 = 2\Delta x + x^2 = 1 = x^2 + x \text{ გადიდების ნაცვლად ხდება შემცირება}$$

$$2\Delta x = x$$

$$\Delta = \frac{1}{2}$$

$$\frac{1}{2} + x = \frac{\sqrt{5}}{2}$$

მიღებულ სამკუთხედს ჰიპოტენუზით $\sqrt{\frac{\sqrt{5}}{2}}$ და კათეტე-

ბით $\sqrt{\frac{1}{2}}, \sqrt{x}$ საკვლევ სამკუთხედთან ერთი საერთო კა-

თეტი \sqrt{x} აქვს:

$$1 < \sqrt{\frac{\sqrt{5}}{2}}$$

$$x < \sqrt{\frac{1}{2}}$$

$$\sqrt{x} = \sqrt{x}$$

(დააზუსტეთ და დარწმუნდით ნახ. 1'-ის მიხედვით)

მაშასადამე, საკვლევი „სხეული“ შიგთავსია ჩვენს მიერ შექმნილი მოდელის და რომ დავანახოთ „ნატურა“, — ვინ იცის, რამდენი ინტელექტუალური შრომა უნდა დაიხარჯოს!... როგორც ეს ნახ. 1-დან სჩანს, $\left(\frac{1}{2}\right)$ გადიდება იწვევს ასიმეტრიას (ესაა განსაკუთრებით ყურადსაღები და გადამწყვეტი) Δ ასიმეტრიას მკვეთრად ამცირებს!.. მიუხედავად ამოხსნის განსხვავებული პრინციპებისა, პასუხი ერთია

$$x = \frac{1}{2} \pm 0,1180$$

$\frac{1}{2}$ განტოლების ზუსტი ამონახსნია და წარმოდგენილია $\frac{1}{2}$ „გრაფო-ანალიზურად ნახ. 3'-ით

$$x = 1 - x$$

(n^2 ოპტიმალურია წონასწორობისას)

ხოლო 0,382 და 0,618 — „სიდიდის“ ანუ მონაკვეთის (შუალედის) ის ზღვრებია, რომელთა გადალახვით მოვლენა თუ სხეული X მახასიათებლით, ხდება ძნელად მართვადი (ან

სრულიად უმართავი) და უაღრესად საზიანო (მთელი სამყაროსათვის!)

დღევანდებლობაში „გადალახვის“ გამოვლინებაა სახეობათა გაქრობა, უთანხმოება-ომები-ტერორი, დაავადებები (მოკლედ, ეკოლოგია), დასაბუთება-ახსნისათვის მუხლჩაუხრელი გარჯა მოგვიწევს! [ქვედა და ზედა ზღვარის გაგებისათვის: “до села дайдѣшь, и не перейдѣшь, и здѣсь предел надменным волнам твоим”... Иов 38,11]

შემონმება გავიმეოროთ „კლასიკური“ ფორმულით:

$$x^2+px=q$$

ნახ. 4¹-ის მიხედვით:

$$x + \left(\sqrt{q-x} \right) = \sqrt{q}$$

მათემატიკით: $x^2+px = \left[x + \left(\sqrt{q-x} \right) \right]^2$

$$x^2+px=q$$

ღვთიური პროპორციით

$$\frac{\sqrt{q}}{x} = \frac{x}{\sqrt{q-x}}$$

$$x^2 + \sqrt{q} \cdot x = q$$

მაშასადამე, $\sqrt{q}=p$

$q=p^2, =1, =2... \text{ და ა.შ. (შეადარეთ აქ აღწერილი კვადრატული განტოლების „კლასიკურ“ ანალიზს!)$

გამოდის, რომ ჩვენი წარმოდგენები ღვთიური პროპორციით „სწორი-არასწორია, (არა-კია, მართალია-ტყუილია), ანუ, გაუთავებელი შეხლა-შემოხლის მასაზრდოებელია და გადაწყვეტას მხოლოდამხოლოდ ძალის (ზენოლის) პოზიციიდან იღებს!

კიდევ ერთხელ, გამოვიყენოთ ღვთიური პროპორცია ფარდობითობის (ალბათობის) თეორიის მიმართ: აინშტაინისეული მართკუთხა სამკუთხედიდან (ნახ. 1“

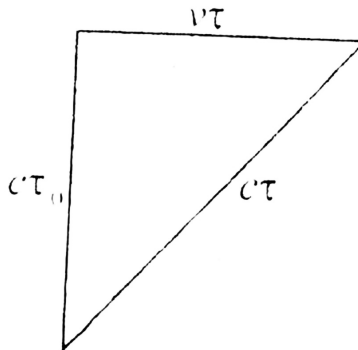
$$(ct_0)^2 = (ct)^2 - (vt)^2$$

$$t_0 = t \sqrt{1 - \frac{v^2}{c^2}}$$

ე.ი. $t_0 < t$

ღვთიური პროპორციით

$$\frac{ct}{ct_0} = \frac{ct_0}{ct - ct_0}$$

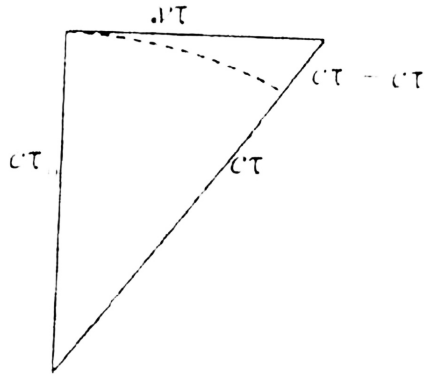

$$\text{I. } \frac{t}{t_0} = \frac{t_0}{t-t_0}$$

$$t^2 + t_0^2 = t^2$$

$$\text{a. } t_0 = 0,618t$$

$$t_0 < t$$

$$\text{b. } t = 1,618t_0$$

$$t_0 < t$$

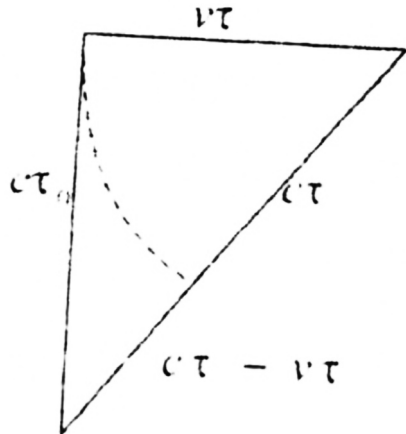
$$\text{II. } \frac{ct}{vt} = \frac{vt}{ct-vt}$$

$$\frac{c}{v} = \frac{v}{c-v}$$

$$v^2 + cv = c^2$$

$$\text{a. } v = 0,618c$$

$$v < c$$

$$\text{b. } c = 1,618v$$

$$v < c$$

გამოდის, რომ ხитროუმной перестановкой и сочетанием слов, начинаем мыслить нелогично и совершаем наверное поступки. (ე.ი. მოძრავ და უძრავ სისტემაში დროის სხვადასხვანაირი დინება ჭარბსიტყვაობაა (ფუჭსიტყვაობაა)

...”Наши умы захлавлены нечистыми мыслями и смешанными побуждениями, тела ослаблены влиянием вредных привычек и неправильных решении, а сердца исковерканы доверием не тем, кому нужно, и отсутствием любви...

Мы нездоровы... (აღბათ, ამის მაჩვენებელია ჩვილის (ახალშობილის) სხეულის სიმეტრიის მოზარდში ასიმეტრიულობა!)

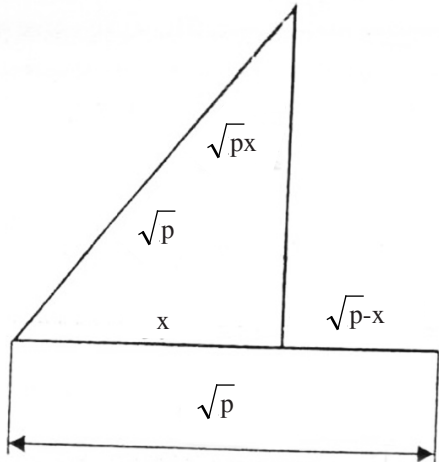
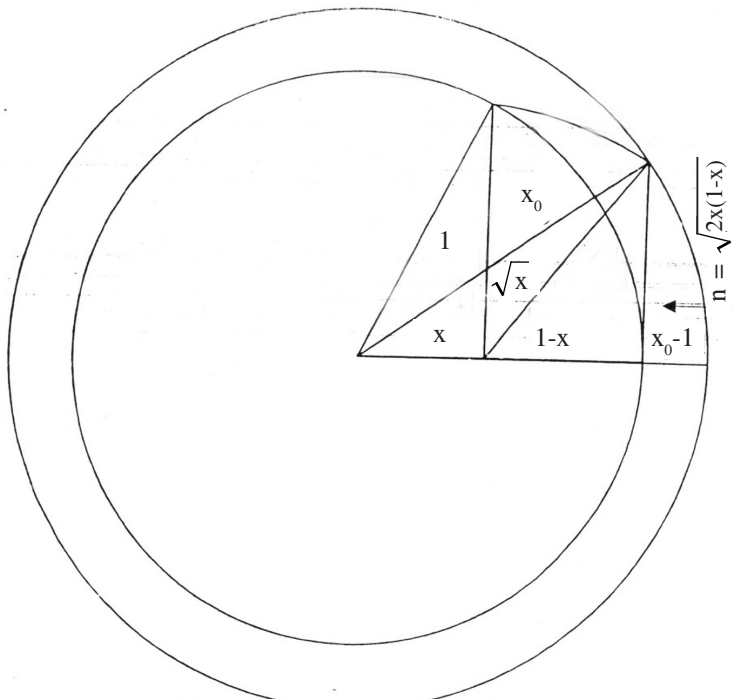
...Самым сильным врагом человечества - невежество-невежливость: поставить свои собственные мысли и желания выше Божьих заповедей и обетавании (Быт 3).

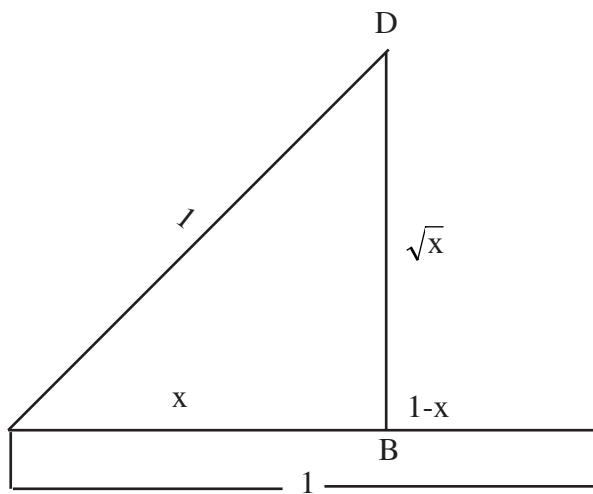
(მაილს მონროდან; აღბათ, ჩამოყალიბებულია უმნიფარი სახელმწიფოებრივ-საზოგადოებრივი-ფილოსოფიურ-მეცნიერულ-რელიგიური წარმოდგენებით და ადამიანთა ღმერთებად აღიარებით!..)

მაშასადამე, ღვთიური პროპორციით (ბიბლიით) მოწმდება წარმოდგენების სისაღე, სიმეტრია-ასიმეტრია, პათოლოგიის (შეშლილობის) ხარისხი; ხდება სიტყვისა და აზრის მატერიალიზება, განივთება და სიტყვა იყო ღმერთი... ყოველივე მის მიერ შეიქმნა და მის გარეშე არაფერი შექმნილა, რაც კი შექმნილა...

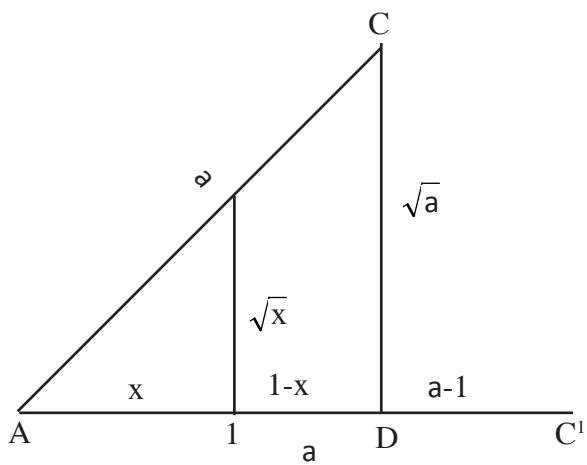
ანუ მარტივად და გასაგებად:

...Сын Мой! Внимательно слушай слова Мой, будь в согласии с Моим высказыванием и подчиняйся им!..

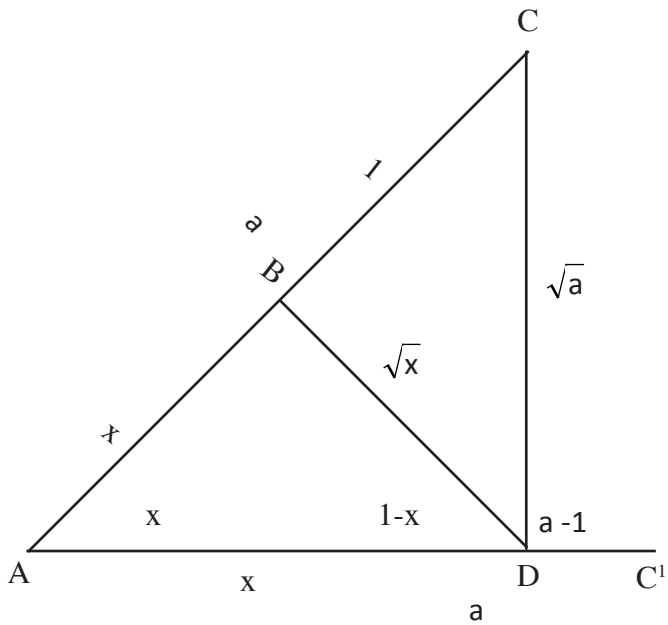

ნახაზი 1

ნახაზი 2

ნახაზი 3

სარჩევი

ღვთიური პროპორცია ანუ ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის.....	3
რა საიდუმლო ამოხსნა ნოდარ ახოზაძემ და რას უწუნებს ის ლეონარდო და ვინჩს	6
ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის(ტექნიკური „ვედი-ბიბლია“) ანუ ღვთიური პროპორცია	10
წინათქმის მაგიერ.....	11
მათემატიკაში.....	13
ფიზიკაში	25
რეზიუმე.....	47
ღვთაებრივი პროპორცია ანუ „ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის“ დამატება I	50
ღვთაებრივი პროპორცია ანუ ერთიანი ველის (სხეულის) თეორიისათვის რომ გავიგოთ დამატება II	53